

BIULETYN

STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW
POLSKICH

NR 11-12

MAJ 2004 – KWIECIEŃ 2005

WROCLAW

SPIS TREŚCI

<i>Koleżanki i Koledzy Kartografowie</i>	3
<i>Joanna Bac-Bronowicz</i> – Porozumienie o współdziałaniu pomiędzy Głównym Geodetą Kraju a Stowarzyszeniem Kartografów Polskich	5
SPRAWOZDANIA	
Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Stowarzyszenia Kartografów Polskich	9
<i>Jan Krupski</i> – III Walne Zgromadzenie Członków Stowarzyszenia Kartografów Polskich ..	11
Protokół Komisji Mandatowej III Walnego Zgromadzenia Członków Stowarzyszenia Kartografów Polskich	13
Protokół Komisji Skrutacyjnej III Walnego Zgromadzenia Członków Stowarzyszenia Kartografów Polskich	14
Protokół ukonstytuowania się Zarządu i Komisji Rewizyjnej Stowarzyszenia Kartografów Polskich	15
Protokół z zebrania Zarządu Głównego oraz przedstawicieli Komisji Rewizyjnej SKP w dniu 11. 04. 2005 r.	16
<i>Joanna Bac-Bronowicz</i> – Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego SKP w 2004 r.	17
Plan pracy Zarządu Głównego SKP na rok 2005	18
<i>Jan Krupski</i> – Rozstrzygnięcie konkursu Stowarzyszenia Kartografów Polskich „Mapa Roku 2003”	19
SPRAWY CZŁONKOWSKIE	
<i>Joanna Bac-Bronowicz</i> – Odznaczenia Członków SKP za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii.....	20
Składki członkowskie w 2005 roku	21
KRONIKA	22
KOMUNIKATY	
<i>Jan Krupski</i> – Konkurs Stowarzyszenia Kartografów Polskich „Mapa Roku 2004”	28
MISCELLANEA	31

Biuletyn Stowarzyszenia Kartografów Polskich, ISSN 1509-8001

Wydawca: Stowarzyszenie Kartografów Polskich
Ul. Kochanowskiego 36, 51-601 Wrocław
tel. (071) 372-85-15, fax. (071) 345-91-05 e-mail: SKP@kgf.ar.wroc.pl
www.aqua.ar.wroc.pl/SKP

Redaktor: Jan Krupski

Współpraca redakcyjna:

Joanna Bac-Bronowicz,

Jerzy Ostrowski

Roman Janusiewicz

Projekt emblematu SKP – Stanisław Rogowski

Nakład: 180 egz.

Druk: Wydawnictwo Kartograficzne Eko-Graf, Sp. z o.o. Wrocław (druk sponsorowany)

Druk: Wydawnictwo Kartograficzne Eko-Graf, Sp. z o.o. Wrocław (druk sponsorowany)

© Copyright by Stowarzyszenie Kartografów Polskich, Wrocław 2005

Koleżanki i Koledzy Kartografowie !

Upłynął już rok od ostatnich wyborów władz Stowarzyszenia podczas III Walnego Zgromadzenia Członków SKP w Łądku-Zdroju w kwietniu 2004 r. Upłynął nadszpodziewanie szybko i chyba nie jest to tylko moje odczucie. Z tego powodu niniejszy Biuletyn ma charakter sprawozdawczy. W tym nurcie czasu jednak dokonywanie się faktów ma różną prędkość – dość powoli, by nie rzec ślamazarnie toczą się prace nad kolejną już nowelizacją ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne*, które w tym etapie prowadzi nadzwyczajna podkomisja sejmowa. Nasza Przewodnicząca z racji urzędu bywa tam często i jej relacje nie napawają zbytnim optymizmem. Stowarzyszenie zgłosiło (na wniosek GUGiK) bardzo wiele poprawek, z których też wiele zostało uwzględnionych, ale teraz cała nowelizacja musi być czytana i rozpatrzona. Przede wszystkim chodzi o kartografię w tej ustawie, jej charakter i zakres stosowny do obecnych czasów oraz odpowiadające im definicje i zapisy. Chodzi też o spójność przepisów w samej ustawie jak i z obowiązującymi rozporządzeniami do niej (a jest ich podobno ponad 140). Z relacji Przewodniczącej wyłaniają się niektóre „obrazy” mrozące krew w żyłach, a sprowadzające się do zupełnej negacji istnienia kartografii w Głównym Urzędzie i gdziekolwiek indziej, ponieważ zdaniem niektórych „specjalistów” każda praca kartograficzna jest pracą geodezyjną (!) a wszelkie sprawy kartograficzne z powodzeniem mogą być przekazane na szczebel powiatu. Jest to, niestety, jeszcze jeden z wielu przykładów zidiocenia, które jak plaga egipska dotknęło nasz kraj i nie ominęło także naszego „podwórka”. Dlatego nie wolno przestać pilnować naszych spraw w naszej kartografii, chociaż kosztuje to mnóstwo czasu, nerwów jak i pieniędzy, o czym najlepiej wie nasza Przewodnicząca.

Inne fakty dokonują się natomiast stanowczo za szybko – zbyt szybko odchodzą ludzie nam wszystkim bliscy. Wspominamy w tym numerze Biuletynu najwybitniejszego z Polaków, Papieża Jana Pawła II, do którego obecności byliśmy tak przyzwyczajeni jak do powietrza – był obok nas i w nas. Wspominamy także naszego Drogiego Kolegę Kazimierza Trafasa, który jeszcze kilka miesięcy temu z werwą prowadził sesję konferencyjną w Poznaniu. Wspominamy i inne osoby z naszego środowiska.

O nieustannym upływie czasu mówią też różne rocznice – duże Jubileusze i te mniejsze „okrucy”. Kolejne ich zestawienie przedstawiamy w tym numerze i jest to także dowód na to, ile można działać ku pożytkowi ogólnemu. Dlatego płynąc w tej rzece czasu działamy na ile sił wystarcza i ... skromnych środków, których nie wystarcza. Liczymy jednak na wyraźną poprawę obu czynników działania.

Życzymy przyjemnej lektury, a z wiosną znacznej poprawy samopoczucia.

W imieniu Zarządu Głównego SKP

Dr Jan Krupski

ŚP

Karol Wojtyła

Papież

Jan Paweł II

(1920-2005)

**POROZUMIENIE O WSPÓLDZIAŁANIU POMIĘDZY
GŁÓWNYM GEODETĄ KRAJU
A STOWARZYSZENIEM KARTOGRAFÓW POLSKICH**

W dniu 10.01.05 Główny Geodeta Kraju Jerzy Albin oraz w imieniu SKP przewodnicząca podpisali porozumienie o współpracy, którego treść publikujemy poniżej. Po sześciu latach współpracy Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii ze Stowarzyszeniem Kartografów Polskich w zakresie opiniowania aktów prawnych, instrukcji i wytycznych technicznych a także oceny jakości produktów kartograficznych, powstałych w wyniku zleceń na podstawie tych przepisów postanowiono uregulować wzajemne zobowiązania i chęć ściślejszej współpracy. Porozumienie wynika także z realizacji zadań Głównego Geodety Kraju (statutowych oraz działań wg ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne art. 7a.1 pkt.10 ustawy obowiązującej oraz pkt.21 z projektu nowelizowanej ustawy¹) i zbieżnych z nimi w zakresie zawodowym zadań statutowych Stowarzyszenia Kartografów Polskich². Podobne porozumienie od 1984 roku realizowane jest między Głównym Geodetą Kraju a Stowarzyszeniem Geodetów Polskich i służy m. in. wspólnym konferencjom, szkoleniom oraz reprezentacji na forum międzynarodowym

Obowiązująca ustawa „Prawo geodezyjne i kartograficzne”:

¹ Art. 7a. 1. Główny Geodeta Kraju wykonuje w szczególności następujące zadania:
pkt 10. Nadaje uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii, prowadzi rejestr osób uprawnionych oraz współpracuje z samorządami i organizacjami zawodowymi geodetów i kartografów,
Ustawa nowelizowana: pkt.21. Współpracuje z organizacjami geodetów, kartografów oraz rzeczoznawców majątkowych.

Statut Stowarzyszenia Kartografów Polskich:

² § 9 SKP realizuje swoje cele w szczególności przez:

1. współdziałanie z administracją państwową i samorządową, jednostkami gospodarczymi, społecznymi i samorządowymi w dziedzinach objętych działalnością SKP, prezentowanie na forum publicznym wspólnych poglądów i problemów w zakresie prawa autorskiego, prawa geodezyjnego i kartograficznego oraz kierunków i warunków rozwoju kartografii

POROZUMIENIE O WSPÓŁDZIAŁANIU

zawarte pomiędzy

Głównym Geodetą Kraju
a
Stowarzyszeniem Kartografów Polskich

w dniu 10 stycznia 2005 roku.

Opracowanie i utrzymywanie aktualnych i wiarygodnych baz danych geograficznych o charakterze referencyjnym jest jednym z warunków tworzenia infrastruktury informacyjnej państwa. Nowoczesne narzędzia umożliwiły zakładanie baz danych krajowego systemu informacji geograficznej oraz wizualizację tej informacji przez opracowanie i redagowanie map topograficznych i tematycznych. Mapy cyfrowe stały najczęstszym sposobem przedstawiania geoinformacji, obrazem wyników teoretycznych badań naukowych, niezbędnym narzędziem do podejmowania szybkich decyzji, symulacji procesów, czy wielowariantowego projektowania inżynierskiego. Możliwość wykorzystywania w pracy resortów danych geograficznych, które są aktualne, dokładne, spełniają standardy międzynarodowe i pochodzą ze spójnego źródła, jak również wdrażanie w pracy tych resortów technik geoinformacyjnych ma istotne znaczenie w dążeniu Polski do powstania społeczeństwa informacyjnego. Wraz z przejściem kartografii na techniki cyfrowe zmieniła się rola kartografii i kartografów. Należy stworzyć nowe systemy produkcji map na podstawie znowelizowanych wytycznych a także dostosować przepisy do nowej technologii i zmieniających się wymagań użytkowników. Zagadnienia te nabierają wyjątkowego znaczenia w powiązaniu z członkostwem Polski w Unii Europejskiej.

Mając na uwadze powyższe powody oraz zadania statutowe Głównego Geodety Kraju i zbieżne z nimi w zakresie zawodowym zadania statutowe Stowarzyszenia Kartografów Polskich, zawiera się niniejsze porozumienie o współdziałaniu pomiędzy Głównym Geodetą Kraju a Stowarzyszeniem. Intencją porozumiewających się stron jest nawiązanie do wcześniejszej, długotrwałej i owocnej współpracy Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii ze Stowarzyszeniem Kartografów Polskich w zakresie opiniowania aktów prawnych, instrukcji i wytycznych technicznych a także oceny jakości produktów kartograficznych, powstałych w wyniku zleceń na podstawie tych przepisów. Niniejsze porozumienie o współpracy wynika z troski środowiska kartograficznego reprezentowanego przez Stowarzyszenie Kartografów Polskich i Głównego Geodety Kraju o jak najefektywniejsze wykorzystanie potencjału naukowo-technicznego i organizacyjnego Stowarzyszenia.

1. Porozumienie obejmuje współdziałanie w zagadnieniach będących statutowymi celami Stowarzyszenia a w szczególności:

1. rozwoju i organizacji kartografii,
2. wdrażania osiągnięć naukowych i naukowo-technicznych w dziedzinie kartografii,
3. ochrony zawodu oraz praw autorskich w kartografii,
4. podnoszenia poziomu wiedzy, kultury technicznej i kwalifikacji oraz kształtowanie wysokiego poziomu etyki zawodowej,
5. popularyzacji w społeczeństwie zagadnień naukowych, technicznych i ekonomicznych z dziedziny kartografii oraz inicjowania, popierania i prowadzenia wymiany doświadczeń organizacyjnych i naukowo-technicznych z pokrewnymi organizacjami za granicą.

2. Podstawowymi formami współdziałania będą konsultacje, narady, współpraca organizacyjna i wspólne organizowanie konferencji naukowo-technicznych, sympozjów i kongresów dotyczące problemów w zakresie:

1. prawa geodezyjnego i kartograficznego,
2. prawa autorskiego,
3. kierunków i warunków rozwoju kartografii,
4. prowadzenia działalności szkoleniowej i publicystycznej,
5. współdziałania w zakresie nadawania uprawnień zawodowych,
6. inicjowania i współdziałania w zakresie ustalania i stosowania kryteriów kwalifikacji zawodowych,
7. współpracy z krajowymi i zagranicznymi organizacjami naukowymi i naukowo-technicznymi o tym samym lub podobnym zakresie działania a także reprezentowania branży kartograficznej za granicą,
8. współdziałania przy podnoszeniu jakości prac kartograficznych i wydawniczych,
9. prowadzenia doradztwa i rzeczoznawstwa.

3. a) Główny Geodeta Kraju konsultować będzie ze Stowarzyszeniem Kartografów Polskich:

1. programy rozwoju geodezji i kartografii w Polsce,
2. projekty przepisów prawnych dotyczących służby geodezyjnej i kartograficznej w Polsce, a w szczególności projekty nowelizacji prawa geodezyjnego i kartograficznego,
3. projekty przepisów o uprawnieniach zawodowych w dziedzinie kartografii,
4. projekty przepisów w zakresie podnoszenia kwalifikacji kadry, kształcenia ustawicznego,
5. projekty standardów technicznych i instrukcji.

b) Stowarzyszenie Kartografów Polskich konsultować będzie z Głównym Geodetą Kraju:

1. tematykę konferencji naukowo-technicznych, sympozjów, seminariów i kursów szkoleniowych,
2. stanowisko zajmowane na forum międzynarodowym w sprawach zawodowych objętych niniejszym porozumieniem,

c) Stowarzyszenie Kartografów Polskich ponadto:

1. zapewni, poprzez swoje ogniwa organizacyjne, szeroką konsultację społeczną projektów przepisów prawnych i standardów technicznych przedstawionych przez Głównego Geodetę Kraju,
2. opracowywać będzie z własnej inicjatywy propozycje dotyczące rozwoju kartografii w Polsce i organizacji kartografii oraz przedstawiać te propozycje Głównemu Geodecie Kraju, a jeśli zagadnienia objęte tymi propozycjami dotyczyć będą innych resortów, Stowarzyszenie konsultować będzie swoje stanowisko z Głównym Geodetą Kraju.
3. propagować będzie wśród ogółu swoich członków (strona internetowa, korespondencja seryjna oraz listowne zawiadomienia) treści obowiązujących aktów prawnych i standardów oraz innych zagadnień objętych niniejszym porozumieniem; powyższe nie wyklucza stanowisk polemicznych, mających na celu doskonalenie przedmiotowych uregulowań.

4. W zakresie spraw związanych z uprawnieniami zawodowymi w dziedzinie kartografii nadawanymi przez Głównego Geodetę Kraju:

1. Główny Geodeta Kraju i Stowarzyszenie Kartografów Polskich będą ściśle współpracować nad doskonaleniem systemu uprawnień zawodowych, zakresami specjalności oraz kryteriami stanowiącymi podstawę do uzyskania uprawnień zawodowych.

2. Główny Geodeta Kraju będzie uwzględniać, w miarę możliwości, propozycje Stowarzyszenia przy powoływaniu Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej.
3. **W zakresie spraw związanych z kształceniem kartografów w Polsce:**
 1. Główny Geodeta Kraju i Stowarzyszenie Kartografów Polskich będą ściśle współpracować nad doskonaleniem systemu kształcenia kartografów w Polsce,
 2. Główny Geodeta Kraju i Stowarzyszenie Kartografów Polskich będą inicjować opracowanie i uaktualnianie przez uczelnie kształcące kartografów stosownych minimów programowych oraz przedkładać wspólne propozycje obowiązujących w nich treści.
 3. Główny Geodeta Kraju i Stowarzyszenie Kartografów Polskich będą pracować wspólnie nad systemem kształcenia ustawicznego i obligatoryjnego podnoszenia kwalifikacji zawodowych kartografów uprawnionych; Główny Geodeta Kraju przedstawi w tej sprawie odpowiednie zapisy do ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne.
4. **Stowarzyszenie Kartografów Polskich będzie organizować:**
 1. konkursy jakości prac kartograficznych pod patronatem Głównego Geodety Kraju,
 2. konferencje naukowo-techniczne i narady poświęcone tematyce zaproponowanej przez Głównego Geodetę Kraju.
5. **Główny Geodeta Kraju będzie wspomagał działania Stowarzyszenia związane z:**
 1. reprezentacją środowiska kartograficznego w organizacjach międzynarodowych,
 2. ochroną interesów zawodowych kartografów.
6. **Dla zapewnienia ciągłości i skuteczności przepływu informacji w zakresie objętym niniejszym porozumieniem:**
 1. Główny Geodeta Kraju zapraszać będzie Przewodniczącego Stowarzyszenia do udziału w posiedzeniach Kolegium Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, a przedstawicieli Stowarzyszenia do udziału w posiedzeniach zespołów i komisji, gdy przedmiotem tych posiedzeń będą sprawy objęte niniejszym porozumieniem,
 2. Stowarzyszenie Kartografów Polskich zapraszać będzie Głównego Geodetę Kraju, lub jego przedstawicieli, na plenarne zebrania Zarządu Głównego Stowarzyszenia, na posiedzenia komisji i zespołów problemowych zajmujących się problematyką objętą niniejszym porozumieniem.
7. **Porozumienie niniejsze wchodzi w życie z dniem podpisania.**

Przewodnicząca ZG
Stowarzyszenia Kartografów Polskich
/-/ Joanna Bac-Bronowicz

Główny Geodeta Kraju
/-/ Jerzy Albin

SPRAWOZDANIA

Poniżej publikujemy sprawozdanie Komisji Rewizyjnej SKP, którego z przyczyn technicznych nie udało się zamieścić w Biuletynie SKP nr 8-10. Częścią tego sprawozdania jest sprawozdanie finansowe za okres II kadencji SKP (7. 12. 2000 r.-31. 03. 2004 r.), które zostało opublikowane w Biuletynie SKP nr 8-10 i dlatego tu jest pominięte. Oba wspomniane sprawozdania były odczytane podczas III Walnego Zgromadzenia Członków SKP w Łądku-Zdroju.

SPRAWOZDANIE KOMISJI REWIZYJNEJ STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH

Dnia 10 marca 2004 roku odbyło się posiedzenie Komisji Rewizyjnej w składzie:

Lp.	Imię i nazwisko	Funkcja w Komisji
1.	Ryszard Klimko	Przewodniczący
2.	Ewa Krzywicka-Blum	Zastępca przewodniczącego
3.	Andrzej Macioch	Członek Komisji

Przedmiotem obrad była ocena działalności finansowej i ogólnomerytorycznej w okresie od 8. grudnia 2000 r. do 20. kwietnia 2004 r.

Ocena działalności finansowej

Komisja Rewizyjna stwierdza zgodność działania w całości Zarządu Głównego tak finansową jak i merytoryczną z wymogami Statutu Stowarzyszenia oraz powziętymi uchwałami na I Walnym Zgromadzeniu Członków.

Komisja Rewizyjna dokonała oceny na podstawie przedstawionej do wglądu dokumentacji tj. sprawozdania finansowego oraz odpowiednich rozliczeń, rachunków i wyciągów z konta bankowego przedstawionego przez Sekretarza oraz sprawozdania merytorycznego przedstawionego przez Przewodniczącą i Wiceprzewodniczących.

Finanse prowadzono jasno, przejrzysto i z wyjątkową dokładnością. Po uzgodnieniu na zebraniu 4. 11. 1999 r. finansami zajmował się Sekretarz mieszkający we Wrocławiu, gdzie przeprowadzane są wszystkie operacje finansowe.

Rozliczenie z II kadencji ZG SKP przedstawia się następująco:

*(tu następuje tekst sprawozdania finansowego;
Biuletyn SKP, nr 8-10, kwiecień 2003-kwiecień 2004, s. 51-52)*

Ponadto od sponsorów otrzymano część materiałów piśmiennych w trakcie organizowania SKP, pokryto część opłat sądowych oraz utrzymywana jest strona SKP na serwerze.

Składka członkowska dla członków zwyczajnych nadal wynosi nadal **60,00 zł (sześćdziesiąt zł.) rocznie**. Członkowie zwyczajni po raz pierwszy wstępujący do SKP opłacają także jednorazowo **wpisowe w wysokości 20,00 zł. (dwadzieścia zł.)**. **Opłaty te dotyczą wszystkich członków, oprócz osób powyżej 70 lat życia.**

Składka ulgowa dla uprawnionych członków wynosi 30,00 zł. (trzydzieści zł.).

Składki członkowskie utrzymane są od 5 lat na niezmienionym poziomie, wynoszącym średnio 5 zł miesięcznie. Pragniemy jednak przypomnieć, że w regulaminie składek członkowskich wyso-

kość normalnej składki członkowskiej jest rokrocznie uzależniona od średniej płacy w kraju w II kwartale poprzedniego roku i wynosi 4,5 % tej płacy rocznie. Zatem w 2004 roku składka normalna powinna wynosić 97 zł (od przeciętnego wynagrodzenia w wysokości 2160,02 zł.).

Składki członkowskie są jedynym źródłem finansowania bieżącej działalności Stowarzyszenia, stąd też opóźnienia i zaległości w ich opłacaniu wydatnie osłabiają jego finansową kondycję. Z dużą przykrością stwierdzamy, że łączne zaległości w opłatach wpisowego i składek do dnia 31. 03. 2004 r. osiągnęły już takie rozmiary, że uznano za konieczne rozesłanie imiennych zawiadomień o stanie opłacania składek. Nie jest to stan zadowalający.

Komisja Rewizyjna wyraża zadowolenie i stwierdza, iż działalność finansowa w okresie sprawozdawczym była prowadzona wzorowo. Zaleca się oszacowanie kosztów poniesionych przez sponsorów dla orientacji potrzeb finansowych w przyszłej kadencji.

Ocena działalności ogólnomerytorycznej.

W okresie sprawozdawczym Zarząd Główny Stowarzyszenia Kartografów Polskich odbył ogółem 18 zebrań w tym: 5 w pełnym składzie, 8 roboczych w niepełnym składzie.

We wszystkich zebraniach uczestniczyli: Przewodnicząca, Wiceprzewodniczący ds. organizacyjnych oraz Sekretarz. Sześć razy uczestniczył w nich wiceprzewodniczący ds. merytoryczno-programowych i cztery razy – Skarbnik. Niepełny skład na zebraniach spowodowany był dużą odległością do pokonania (z Warszawy i Lublina). Wszystkie ważne sprawy poruszane na zebraniach były przedstawiane osobom nieobecny za pomocą listów przesyłanych pocztą elektroniczną oraz telefonicznie. Odbyło się 5 otwartych z członkami SKP i innymi osobami zainteresowanymi działalnością Stowarzyszenia. Otwarte zebrania zarządu odbywały się podczas konferencji kartograficznych i Szkół Kartograficznych. Komisja Rewizyjna ocenia organizację zebrań za bardzo dobrą.

Najważniejszym sukcesem jest stworzenie wspólnej platformy wymiany doświadczeń, a także wspólnej reprezentacji zawodowej twórców i specjalistów kartografów, działających w różnych dziedzinach twórczości: naukowo-badawczej, edytorskiej i wdrożeniowej oraz prezentowanie na forum publicznym wspólnych poglądów i problemów dotyczących prawa autorskiego, prawa geodezyjnego i kartograficznego oraz kierunków i warunków rozwoju kartografii.

Z ramowego programu pracy zarządu Stowarzyszenia Kartografów Polskich w okresie trwania kadencji zrealizowano lub są w realizacji wszystkie zadania.

Ponadto podjęto inne działania nie ujęte w ramowym programie pracy, a wynikające z § 9 Statutu Stowarzyszenia Kartografów Polskich (stanowiącego o sposobach realizacji celów stowarzyszenia). Do najważniejszych należy kontynuowanie działań na rzecz podnoszenia jakości prac kartograficznych i wydawniczych m. in. zorganizowanie konkursu MAPA ROKU.

Wysoko oceniamy dotychczasowe osiągnięcia zarówno w fazie organizacyjnej jak i właściwej działalności, które zostały zrealizowane w kadencji trwającej trzy lata. Wiele spraw zostało rozpoczętych: uprawnień zawodowych, plagiatów kartograficznych i możliwościach ich ograniczania, potrzeby zmodyfikowania nadawania numerów ISBN produktom określanym jako mapy, jakości i sposobu realizacji opracowań urzędowych map topograficznych i tematycznych na szczeblu regionalnym i wielu innych. Są to zadania do kontynuacji w następnej kadencji.

Komisja Rewizyjna z satysfakcją stwierdza, że zarówno działalność finansowa jak i merytoryczna jest prowadzona bez zarzutu. Przedstawione uwagi proponujemy potraktować dyskusyjnie.

Na podstawie powyższej wnosimy o udzielenie absolutorium Zarządowi Głównemu Stowarzyszenia Kartografów Polskich w kadencji 2000/2004 roku.

Podpisano:

/-/ Ryszard Klimko
/-/ Ewa Krzywicka-Blum
/-/ Andrzej Macioch

III WALNE ZGROMADZENIE CZŁONKÓW STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH

W związku z upływem II kadencji Zarządu Głównego SKP w dniu 20. 04. 2004 r. w Łądku-Zdroju odbyło się III Walne Zgromadzenie Członków SKP, poświęcone wyborom nowego zarządu. Zgromadzenie rozpoczęło się z ok. półgodzinnym przesunięciem, ponieważ w pierwszym terminie o godz. 20⁰⁰ nie było wymaganego kworum.

Program Walnego Zgromadzenia był następujący:

1. Otwarcie Walnego Zgromadzenia Członków przez Przewodniczącą Zarządu Głównego SKP.
2. Wybór Przewodniczącego Walnego Zgromadzenia.
3. Wybory członków komisji organizacyjnych Zgromadzenia: skrutacyjnej, mandatowej, wyborczej i wnioskowej
4. Przedstawienie programu Walnego Zgromadzenia, dyskusja i jego zatwierdzenie.
5. Sprawozdanie Przewodniczącej ZG SKP z działalności Zarządu w II kadencji.
6. Sprawozdanie Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej.
7. Sprawozdanie Przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego.
8. Dyskusja nad sprawozdaniami.
9. Przyjęcie sprawozdań i udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi.
10. Wybory władz Stowarzyszenia:
 - a) Przewodniczącego ZG SKP,
 - b) Członków Zarządu Głównego,
 - c) Członków Komisji Rewizyjnej,
 - d) Członków Sądu Koleżeńskiego.
11. Sprawy różne - dyskusja, postulaty i wnioski na nową kadencję władz SKP.
12. Wybór Komisji Konkursu SKP „Mapa Roku”.
13. Zamknięcie Walnego Zgromadzenia.

Po powitaniu zebranych przez przewodniczącą SKP Joannę Bac-Bronowicz wybrano komisje organizacyjne Zgromadzenia oraz jego Przewodniczącego. Na przewodniczącego Walnego Zgromadzenia wybrano prof. Andrzeja Makowskiego, a do poszczególnych komisji w jawnym głosowaniu wybrano:

- do komisji mandatowej – Justynę Karpińską i Joannę Parzóch
- do komisji skrutacyjnej – Marię Wojtysiak-Kotlarską i Wojciecha Zalewskiego
- do komisji wyborczej – Monikę Roszczewską i Krzysztofa Owsianika
- do komisji wnioskowej – Elżbietę Tokarską i Małgorzatę Kościelską-Chmurko.

Sprawozdanie z działalności Zarządu złożyła Przewodnicząca SKP J. Bac-Bronowicz. W okresie sprawozdawczym w działalności poważne miejsce zajmowała współpraca z Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii w zakresie konsultacji przy nowelizacji ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* oraz przy projektach innych aktów prawnych i instrukcji. Sporo miejsca w działalności zajmowała też współpraca z krajowymi i zagranicznymi organizacjami kartograficzno-geodezyjnymi.

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej SKP przedstawił Andrzej Macioch, członek tej komisji, w zastępstwie nieobecnego przewodniczącego. Dokonano w nim oceny prawidłowości działań organizacyjnych i finansowych. Następnie sprawozdanie z działalności Sądu Koleżeńskiego przedstawił jego przewodniczący, prof. A. Makowski. W dyskusji nad sprawozdaniami podkreślono bardzo duży zakres prac i zaangażowanie w nich Zarządu, a zwłaszcza jego Przewodniczącej, które

oceniono jako niewspółmierne w stosunku do stopnia zainteresowania członków. Ta kwestia, jak i problem sporych zaległości w opłacaniu składek członkowskich, stanowiły także część sprawozdania Zarządu. W dyskusji uznano to za pewien kryzys Stowarzyszenia.

W głosowaniach tajnych nad przyjęciem poszczególnych sprawozdań brało udział 29 osób uprawnionych do głosowania. Wszystkie sprawozdania kolejno zostały przyjęte jednogłośnie. W następnym głosowaniu nad udzieleniem zarządowi absolutorium również oddano 29 głosów – 21 za udzieleniem absolutorium i 8 wstrzymujących się.

Kolejnym punktem Walnego Zgromadzenia SKP były wybory władz stowarzyszenia. Zgodnie z programem, pierwszą kandydaturę na stanowisko przewodniczącego SKP zgłosił w osobie Joanny Bac-Bronowicz prof. A. Makowski. Zebrani nie zgłosili dalszych kandydatur, wobec czego w tajnym głosowaniu jednogłośnie wybrano J. Bac-Bronowicz. Następnie zgłaszano kandydatury na członków zarządu: Jana Krupskiego, Romana Janusiewicza, Wociecha Jankowskiego, Bogdana Horodyskiego, Jerzego Zielińskiego, Andrzeja Maciocha, Wiesławy Żyszkowskiej, Roberta Pajkerta i Michała Stankiewicza. W. Jankowski i W. Żyszkowska nie zgodzili się na kandydowanie. W tajnym głosowaniu członkami Zarządu SKP zostali: B. Horodyski, J. Krupski, R. Janusiewicz, A. Macioch, R. Pajkert, M. Stankiewicz, J. Zieliński.

Kandydatami na członków Komisji Rewizyjnej zostali: prof. Ewa Krzywicka-Blum, Wojciech Jankowski, Jerzy Siwek i Iwona Nakonieczna. Kolega J. Siwek nie wyraził zgody na kandydowanie. Na Członków Komisji Rewizyjnej wybrano: W. Jankowskiego, E. Krzywicką-Blum, I. Nakonieczną.

Na członków Sądu Koleżeńskiego zgłoszono kandydatury prof. Andrzeja Makowskiego, prof. Jacka Paślowskiego i Wiesławy Żyszkowskiej. Wobec braku większej liczby kandydatów te osoby zostały wybrane.

Szczegółowe wyniki wyborów z podaniem ilości uzyskanych głosów przedstawia zamieszczony niżej protokół Komisji Skrutacyjnej III Walnego Zgromadzenia Członków SKP.

Po wyborach, w dyskusji nad sprawami różnymi poruszono m. in. propozycję uporządkowania zasad korzystania z materiałów zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Problem dotyczy odpłatności za te materiały. Jedną z propozycji było wykupienie swego rodzaju licencji na korzystanie z map zasobu, zaś druga propozycja mówiła o stałej zryczałtowanej opłacie za każdą mapę. Problemu tego nie rozstrzygnięto, ale zwrócono uwagę na konieczność zróżnicowania opłat w zależności od celu i charakteru wykorzystania materiałów zasobu – dla celów dydaktycznych i naukowych powinny one być udostępniane bezpłatnie.

Kolejnym tematem był postulat opracowania kalendarium konferencji, szkół kartograficznych i zebrań zarządu z członkami oraz organizowanie ich w dniach wolnych od pracy, tj. w soboty i niedziele, a w razie konieczności również w piątki. Następnie poruszono dość istotny problem opodatkowania od 2005 r. wszystkich stowarzyszeń, poza organizacjami pożytku publicznego. Należy podjąć działania w kierunku zmiany charakteru naszego Stowarzyszenia, co jednak wymaga zmian w statucie, zatwierdzonych większością 2/3 członków. Zgłoszono także propozycję, aby stowarzyszenie ubiegało się o środki finansowe z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej, co nie byłoby sprzeczne ze statutem stowarzyszenia. Natomiast do rozwiązywania różnych ważnych i bieżących problemów zaproponowano powołanie specjalnych komisji problemowych. W tej kwestii poinformowano zebranych, że zgodnie ze statutem to Zarząd na bieżąco powołuje tego rodzaju zespoły. Wszystkie te głosy te zostały ujęte jako wnioski z zebrania.

Na zakończenie dyskusji J. Bac-Bronowicz poinformowała zebranych o liście kandydatów proponowanych przez SKP do Komisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień zawodowych przy GUGiK.

Następnym punktem programu zebrania był wybór Komisji Konkursu „Mapa Roku” edycji 2003. Zasady tegorocznego Konkursu zostały pokrótce przedstawione zebranim, a następnie zaproponowano kandydatury Marii Wojtysiak-Kotlarskiej, Doroty Borowicz i Wojciecha Zalewskie-

go. W wyniku głosowania M. Wojtysiak-Kotlarska uzyskała 27 głosów za i 1 głos wstrzymujący się, D. Borowicz. – 29 głosów za i W. Zalewski – 27 głosów za i 1 głos wstrzymujący się.

W związku z regulaminem Konkursu Mapa Roku zabrał głos prof. Jacek Paślawski, który zaproponował jego zmianę tak, aby przy dużym rozproszeniu głosów nie dochodziło do sytuacji, że 2 otrzymane głosy uprawniają do nagrody. Zaproponował limit $\frac{1}{4}$ ogólnej liczby głosów jako dolną granicę uprawniającą do przyznania nagrody. W odpowiedzi stwierdzono, że dotychczas takiej sytuacji nie było, a niezależnie od liczby głosów w każdym przypadku głosują fachowcy, a więc osoby najbardziej kompetentne. Problem wynikł z powodu stosunkowo małej ilości zgłoszonych map do konkursu. Prof. E. Krzywicka-Blum stwierdziła, że nawet w takiej sytuacji konkurs musi się odbyć i należy przyznać przynajmniej po jednym wyróżnieniu w każdej kategorii. Zaproponowała jednocześnie, aby określić minimalną ilość map w danej kategorii konkursu. Tę propozycję poddano nowemu zarządowi SKP pod rozwagę.

Bezpośrednio po zamknięciu Walnego Zgromadzenia na swoim pierwszym posiedzeniu w nowej kadencji ukonstytuował się Zarząd Główny SKP.

Podsumowując, Walne Zgromadzenie przebiegało bardzo sprawnie dzięki jego przewodniczącemu i dyscyplinie zebranych. Jedynym poważnym mankamentem była obecność stosunkowo niewielkiej ilości członków SKP. Na kolejną kadencję nowemu Zarządowi trzeba życzyć dalszej wytrwałości i skuteczności w działaniu.

Lądek Zdrój, 20. 04. 2004 r.

PROTOKÓŁ KOMISJI MANDATOWEJ III WALNEGO ZGROMADZENIA CZŁONKÓW SKP

Komisja Mandatowa w składzie:

- mgr Justyna Karpińska
- mgr Joanna Parzóch

stwierdza:

1. prawidłowość przygotowanej przez Zarząd Główny SKP listy członków Stowarzyszenia,
2. prawidłowość przygotowania kart wyborczych i mandatów do głosowania,
3. prawidłowość rejestracji obecności członków SKP na III Walnym Zgromadzeniu,
4. że III Walne Zgromadzenie Członków SKP odbyło się w drugim terminie. W tym terminie obecnych było 29 Członków SKP na ogólną liczbę 163 członków. W tym terminie Walne Zgromadzenie Członków SKP jest prawomocne.

Na tym protokół zakończono.

Podstawa: *Regulamin Walnego Zgromadzenia Członków lub Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Kartografów Polskich*. Wrocław 1999 r.

Podpisano:

/-/ Justyna Karpińska
/-/ Joanna Parzóch

PROTOKÓŁ KOMISJI SKRUTACYJNEJ III WALNEGO ZGROMADZENIA CZŁONKÓW SKP

Komisja Skrutacyjna w składzie:

- mgr Maria Wojtysiak-Kotlarska
- mgr Wojciech Zalewski

podaje wyniki wyborów władz Stowarzyszenia:

1. wybór Przewodniczącego Zarządu Głównego SKP:
 - oddano ogółem 29 głosów, głosów ważnych – 29. Jednogłośnie wybrano dr Joannę Bac-Bronowicz.
2. wybory członków Zarządu Głównego SKP:
 - oddano ogółem 29 głosów, głosów ważnych – 29. Oddano głosów na:
 - Jana Krupskiego – 29
 - Bogdana Horodyskiego – 29
 - Romana Janusiewicza – 29
 - Roberta Pajkerta – 29
 - Jerzego Zielińskiego – 28, 1 wstrzymujący się
 - Michała Stankiewicza – 28, 1 wstrzymujący się
3. wybory Komisji Rewizyjnej SKP:
 - oddano ogółem 29 głosów, głosów ważnych – 29. Oddano głosów na:
 - Ewę Krzywicką-Blum – 29
 - Wojciecha Jankowskiego – 28, 1 wstrzymujący się
 - Iwonę Nakonieczną – 28, 1 wstrzymujący się
4. wybory Sądu Koleżeńskiego SKP:
 - oddano ogółem 29 głosów, głosów ważnych – 29. Oddano głosów na:
 - Andrzeja Makowskiego – 29
 - Wiesławę Żyszkowską – 29
 - Jacka Paślawskiego – 28, 1 wstrzymujący się.

Na tym protokół zakończono.

Podpisano:

/-/ Maria Wojtysiak-Kotlarska
/-/ Wojciech Zalewski

Lądek Zdrój, 20. 04. 2004 r.

**PROTOKÓŁ
UKONSTYTUOWANIA SIĘ ZARZĄDU I KOMISJI REWIZYJNEJ
STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH**

8. Przewodnicząca SKP Joanna Bac-Bronowicz zaproponowała następujący podział funkcji w Zarządzie SKP:

- Bogdan Horodyski – zastępca przewodniczącej
- Jan Krupski – zastępca przewodniczącej
- Robert Pajkert – sekretarz
- Roman Janusiewicz – skarbnik
- Andrzej Macioch – członek Zarządu
- Michał Stankiewicz – członek Zarządu
- Jerzy Zieliński – członek Zarządu.

9. Komisja Rewizyjna ukonstytuowała się w sposób następujący:

- Ewa Krzywicka-Blum – przewodnicząca
- Iwona Nakonieczna – członek Komisji
- Wojciech Jankowski – członek Komisji.

Protokół sporządził:

Robert Pajkert, sekretarz Zarządu SKP

Wszystkie dokumenty i protokoły z III Walnego Zgromadzenia Członków SKP zostały przekazane wraz z wnioskiem do Krajowego Rejestru Sądowego w celu rejestracji zmian władz Stowarzyszenia. KRS dokonał tej rejestracji w dniu 30. 07. 2004 r.

Ostatecznie skład osobowy władz SKP i Sądu Koleżeńskiego przedstawia się następująco:

SKŁAD ZARZĄDU GŁÓWNEGO SKP

L.p.	Imię i nazwisko	Funkcja w Zarządzie
1	Joanna Bac-Bronowicz	Przewodnicząca
2	Bogdan Horodyski	Zastępca przewodniczącej ds. merytoryczno-programowych
3	Jan Krupski	Zastępca przewodniczącej ds. organizacyjnych
4	Robert Pajkert	Sekretarz
5	Roman Janusiewicz	Skarbnik
6	Andrzej Macioch	Członek Zarządu
7	Michał Stankiewicz	Członek Zarządu
8	Jerzy Zieliński	Członek Zarządu

SKŁAD KOMISJI REWIZYJNEJ SKP

L.p.	Imię i nazwisko	Funkcja w Komisji
1	Ewa Krzywicka-Blum	Przewodnicząca
2	Iwona Nakonieczna	Zastępca przewodniczącej
3	Wojciech Jankowski	Członek Komisji

SKŁAD SĄDU KOLEŻEŃSKIEGO SKP

L.p.	Imię i nazwisko	Funkcja w Sądzie
1	Andrzej Makowski	Przewodniczący
2	Jacek Paślawski	Członek Sądu
3	Wiesława Żyszkowska	Członek Sądu

PROTOKÓŁ z zebrania Zarządu Głównego Stowarzyszenia Kartografów Polskich oraz przedstawicieli Komisji Rewizyjnej SKP w dniu 11. 04. 2005 r. we Wrocławiu

1. Na wstępie przewodnicząca SKP dr Joanna Bac-Bronowicz przedstawiła porządek dzienny zebrania:
 1. Przyjęcie Bilansu oraz Rachunku Zysków i Strat za 2004 r.
 2. Przedstawienie i przyjęcie Sprawozdania z działalności Zarządu Głównego za 2004 r..
 3. Propozycje dotyczące działalności w 2005 r.
 4. Otwarte zebranie SKP podczas Szkoły Kartograficznej w Szklarskiej Porębie w kwietniu 2005 r.
 5. Ogólnopolska Konferencja Kartograficzna w jesieni 2005 r.
 6. Informacja o ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne..
 7. Wolne wnioski i sprawy różne.Porządek przyjęto jednomyślnie w głosowaniu jawnym.
2. Roman Janusiewicz przedstawił sporządzony przez Księgową Eugenię Górnik na umowę-zlecenie Bilans oraz Rachunek Zysków i Strat za 2004 r. oraz Informację dodatkową do Bilansu.

Przychody ogółem za 2004 r. wynoszą – 2890,17 zł, w tym: 2890,00 zł składki członkowskie, oraz 0,17 zł odsetki bankowe. Koszty 5713,31 zł, w tym:

2190,26 zł – usługi obce /głównie rachunki telefoniczne/.

1000,00 zł - wynagrodzenia bezosobowe /bilans Księgowej za 2003 r. oraz prowadzenie strony internetowej,

591,43 zł – usługi bankowe (prowadzenie konta i prowizje bankowe),

1006,29 zł – podróże służbowe (głównie przyjazdy Członków Zarządu na Zebrania ZG we Wrocławiu),

925,33 zł – zużycie materiałów (papier, koperty, znaczki, listy i inne art. związane z Walnym Zgromadzeniem i Zebraniem Sprawozdawczo-Wyborczym oraz Konkursem Mapa Roku 2003 r. w Łądku Zdroju.

SKP w 2004 r. zanotowało stratę bilansową w wysokości 2823,14 zł, pokrytą z dochodów z wcześniejszych okresów.

Na dzień 01.01.2005 r. Stowarzyszenie Kartografów Polskich posiadało środki finansowe własne w kwocie 1453,62 zł, zaś na dzień 31.03.2005 r. w kwocie 837,07 zł.

Stowarzyszenie nadal działa społecznie. Nikt nie jest zatrudniony na etacie, jedynie bilans sporządza osoba zatrudniona na umowę-zlecenie.

W roku 2004 utrzymywała się nadal słaba ściągłość składek od członków Stowarzyszenia (2001 r.– 6430,00 zł, 2002 r.– 3360,00 zł, 2004 r.– 2890,00 zł). Koszty roku 2004 r. utrzymano na poziomie nieco niższym niż 2003 r.

Zarząd oraz Komisja Rewizyjna nie wnieśli do Sprawozdania Finansowego żadnych zastrzeżeń.

W głosowaniu jawnym Zarząd przyjął jednogłośnie Sprawozdanie Finansowe za 2004 r.

3. Przewodnicząca Stowarzyszenia dr Joanna Bac-Bronowicz przedstawiła sprawozdanie z działalności ZG za 2004 r. Wobec faktu, że w 2004 r. odbyło się Walne Zgromadzenie Członków SKP i wybór nowych władz i dokumenty za okres poprzedniej kadencji oraz część roku 2004 r. już zostały opublikowane bieżące Sprawozdanie ma nieco skrótowy charakter.

Sprawozdanie Zarząd Główny przyjął w głosowaniu jawnym jednogłośnie.

4. Dr Jan Krupski przedstawił propozycje dotyczące działalności w 2005 r. Przewodnicząca przedstawiła stan zgłoszeń na konkurs SKP „Mapa Roku 2004”.
5. Przewodnicząca uczestniczyła w 16 posiedzeniach Podkomisji sejmowej w sprawie Prawa geodezyjnego i kartograficznego. Stan zaawansowania prac J. Bac-Bronowicz przedstawiła w sprawozdaniu z posiedzenia komisji.
6. Omówiono sprawy organizacyjne Szkoły Kartograficznej i Ogólnopolskiej Konferencji Kartograficznej w 2005 r.

Na tym obrady zakończono

Protokolował: Sekretarz ZG SKP – mgr inż. Robert Pajkert

Joanna Bac-Bronowicz

Wrocław

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI ZARZĄDU GŁÓWNEGO SKP W ROKU 2004

Zarząd Stowarzyszenia Kartografów Polskich realizując plan pracy na rok 2004 wypełnił swoje zadania w następujących zakresach:

1. Opiniowania aktów prawnych i innych dokumentów dotyczących kartografii:
 - a. przekazano do Podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* oraz ustawy o księgach wieczystych i hipotece szczegółową opinię nt. zmian w nowelizacji ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne*. Przedstawiciel SKP wziął udział w 17 posiedzeniach podkomisji. Zaopiniowano także ustawę *Prawo budowlane* (druk sejmowy nr 3529) w części dotyczącej zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej.
 - b. przekazano do Głównego Geodety Kraju opinie rozporządzeń oraz wytycznych technicznych do Prawa geodezyjnego i kartograficznego dotyczące urzędowych map topograficznych, tematycznych i spraw związanych z wykonywaniem zawodu kartografa:
 - Rozporządzenia w sprawach: urzędowych map topograficznych i tematycznych oraz wysokości opłat za czynności związane z prowadzeniem PZGiK, sposobu i trybu oddawania do PZGiK prac kartograficznych – opinia pisemna.

- Projekt Rozporządzenia Ministra ds. Architektury i Budownictwa w sprawie szczegółowych zasad i trybu zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych oraz przekazywania materiałów i informacji powstałych w wyniku prac do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego – opinia pisemna.
 - Regulamin „Komisji kwalifikacyjnej ds. nadawania uprawnień zawodowych w zakresie geodezji i kartografii” – opinia pisemna.
 - Wytyczne Techniczne „Baza Danych Topograficznych – wersja 1” – opinia pisemna.
 - Instrukcja techniczna GIS-3 (Mapa Hydrograficzna Polski w skali 1:50 000) ” – opinia pisemna
 - Instrukcja techniczna GIS-4 (Mapa Sozologiczna Polski w skali 1:50 000) ” – opinia pisemna.
2. Organizacji IV konkursu SKP „Mapa Roku”, edycja 2003.
 3. Współorganizacji II Sympozjum Geoinformacji
 4. Stałej współpracy: z Komitetem Narodowym ds. Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej, Komisją Geoinformatyki Polskiej Akademii Umiejętności, Oddziałem Kartograficznym PTG, Komisją Kartografii Komitetu Geodezji PAN, Polskim Towarzystwem Fotogrametrii i Teledetekcji, Polskim Towarzystwem Informacji Przestrzennej i Stowarzyszeniem Geodetów Polskich.
 5. Wydania zeszytu Biuletynu SKP (nr 8-10)
 6. Organizacji III Walnego Zgromadzenia Członków SKP i zebrania sprawozdawczo-wyborczego oraz ogółem 3 oraz 6 roboczych (w niepełnym składzie) zebrań Zarządu SKP
 7. Przygotowania do współorganizacji III Ogólnopolskiego Sympozjum Geoinformacji w 2005 r. w Warszawie (z PTIP).
 8. Przygotowania porozumienia o współpracy z Głównym Geodetą Kraju.
 9. Współprzygotowanie regulaminu Komitetu Porozumiewawczego Polskich Organizacji Geoinformatycznych.

PLAN PRACY ZARZĄDU GŁÓWNEGO SKP NA ROK 2005

1. Kontynuacja bezpośredniego uczestnictwa w posiedzeniach komisji sejmowej ds nowelizacji ustawy „Prawo geodezyjne i kartograficzne”.
2. Przygotowanie i przeprowadzenie V edycji konkursu SKP „Mapa Roku 2004” w kwietniu 2005 r. podczas XIV Szkoły Kartograficznej w Szklarskiej Porębie.
3. Współorganizacja III Ogólnopolskiego Sympozjum Geoinformacji w 2005 r. w Warszawie (wspólnie z PTIP).
4. Przygotowanie i przeprowadzenie VI edycji konkursu SKP „Mapa Roku 2005” w październiku 2005 r. podczas XXXI Ogólnopolskiej Konferencji Kartograficznej w Warszawie,
5. Jesień 2005 – Rozpoczęcie przygotowań do organizacji II Zawodowej Konferencji SKP i Targów Kartografii w 2006 r.(zasięg konferencji – międzynarodowa).
6. Współpraca z GUGiK w organizacji szkoleń, wykładów i warsztatów w zakresie kartografii, adresowanych głównie do urzędników państwowych.
7. Podjęcie działań w kierunku nadania Stowarzyszeniu Kartografów Polskich statusu organizacji pożytku publicznego i w związku z tym przygotowanie i zwołanie Nadzwyczajnego Zgromadzenia Członków SKP w sprawie zmian w Statucie.

**ROZSTRZYGNĘCIE KONKURSU
STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH
„MAPA ROKU 2003”**

Czwarta edycja konkursu SKP „Mapa Roku 2003” odbyła się podczas XIII Szkoły Kartograficznej w Łądku Zdroju, a jego wyniki zostały ogłoszone w dniu 23.04. 2004 r. Regulamin tegorocznego konkursu rozszerzył ilość kategorii konkursowych o „najgorszą mapę roku”. Do konkursu zgłoszono ogółem 12 tytułów, w tym 7 w kategorii „mapa turystyczna” i 5 w kategorii „plan miasta”. Z powodu braku map nie odbył się konkurs w kategoriach „szkolna mapa ścienna” i „najgorsza mapa roku”.

W głosowaniu tajnym uczestniczyli tylko członkowie SKP i oddano ogółem 24 głosy. Wykaz zgłoszonych map oraz wyniki głosowania przedstawiają się następująco:

Kategoria „Mapa turystyczna”

L.p.	Tytuł	Wydawca	Miejsce (ilość głosów)
1	Dookoła Tatr. Atrakcje turystyczne	Sygnatura/Polkart	1 (16)
2	Góry Stołowe. Mapa turystyczna	Eko-Graf	2 (8)
3	Bieszczady. Mapa turystyczna	ExpressMap Polska	3 (5)
4	Góry Wałbrzyskie i Kamienne. Mapa turystycz.	Eko-Graf	4 (4)
5	Park krajobrazowy Wzniesień Łódzkich	Wydawnictwo Geograph	5 (1)
6	Województwo łódzkie. Mapa turystyczno-administracyjna	Daunpol	6 (0)

Kategoria „Plan miasta”

L.p.	Tytuł	Wydawca	Miejsce (ilość głosów)
1	Opole. Plan miasta	Eko-Graf	1 (14)
2	Zamość. Plan miasta	Daunpol	2 (7)
3	Wrocław. Plan miasta	ExpressMap Polska	ex aequo 3 (4)
4	Wałbrzych, Boguszów-Gorce, Szczawno Zdr...	Daunpol	ex aequo 3 (4)
5	Mińsk Mazowiecki	Carta Blanca	4 (1)

Wydawcom wyróżnionych map Zarząd SKP serdecznie gratuluje a wszystkim bardzo dziękuje za zainteresowanie, tym bardziej, że wciąż zauważalny jest kryzys na rynku wydawniczym, objawiający się m. in. małą ilością nowych publikacji. Życząc Wydawcom zauważalnej poprawy sytuacji rynkowej, zapraszamy jednocześnie do udziału w następnych edycjach konkursu.

1.	Euroregion Karpacki	GEA Warszawa	3	7
2.	Kaszëbë. Pojezierze Kaszubskie	Carta Blanca, Warszawa		6
3.	Tatry Polskie i Słowackie. Podhale od Chochołowa po Białkę Tatrzańską	Sygnatura, Zielona Góra/ Polkart, Warszawa	1	18
4.	Wybrzeże Bałtyku. Jarosławiec, Ustka, Łeba	Eko-Graf, Wrocław	2	10
5.	Roztocze Środkowe	Kartpol, Lublin	2	10

Kategoria „Plan miasta”

6.	Wrocław. Wrocław.Breslau.Vratislav. Turystyczny plan miasta	Eko-Graf, Wrocław	2	14
7.	Szklarska Poręba. Plan Miasta	Eko-Graf, Wrocław		5
8.	Rzeszów plus 6. Plan miasta	Demart, Warszawa	1	17
9.	Kielce plus 6. Plan miasta	Demart, Warszawa	3	12
10.	Oświęcim. Plan miasta	Map1, Łódź		1
11.	Zgierz. Plan miasta	Map1, Łódź		2

Jan Krupski (Wrocław)

SPRAWY CZŁONKOWSKIE

Według stanu na dzień 31. 03. 2004 r. Stowarzyszenie nasze liczy 158 Członków. W ostatnim roku nie przybyło nowych członków, natomiast z wielkim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci naszej młodej Członkini, mgr Ryszardy Kułagi.

Nadal zachęcamy naszych Członków, aby zechcieli propagować nasze Stowarzyszenie w środowisku kartografów i przekonywać osoby niezdecydowane do wstąpienia w nasze szeregi.

Joanna Bac-Bronowicz

Wrocław

ODZNACZENIA CZŁONKÓW SKP ZA ZASŁUGI W DZIEDZINIE GEODEZJI I KARTOGRAFII

Podczas XXX Ogólnopolskiej Konferencji Kartograficznej w Poznaniu zostały wręczone honorowe odznaki „Za Zasługi Dla Geodezji i Kartografii”, nadane na wniosek Stowarzyszenia Kartografów Polskich przez Głównego Geodetę Kraju. Z powodu ważnych obowiązków nie mógł On przybyć na tę uroczystość, dlatego w Jego imieniu odznaki wręczył i okolicznościowe przemówienie wygłosił wiceprezes Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii Ryszard Preuss. Uhonorowane zostały następujące osoby:

1. Tadeusz Chrobak
2. Henryk Gałach
3. Henryk Górski
4. Bogdan Horodyski
5. Ewa Krzywicka-Blum
6. Andrzej Makowski
7. Jerzy Ostrowski
8. Michał Stankiewicz

9. Stefan Żynda

Odnaka przyznana Januszowi Gołaskiemu będzie wręczona razem z przyznanymi odznaczeniami z drugiego wniosku na uroczystości z okazji jubileuszu 60-lecia Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w czerwcu 2005 r.

Zarząd Główny Stowarzyszenia Kartografów Polskich bardzo serdecznie gratuluje wyróżnionym osobom, które wszystkie są członkami SKP i życzy Im dalszych znaczących sukcesów i satysfakcji zawodowej i osobistej. Ich wszechstronna i długoletnia praca zawodowa i społeczna w dziedzinie kartografii podnosi jej znaczenie i naszego zawodu.

Cała uroczystość była w pewnym sensie „nadprogramowa” w tej Konferencji i mogła dojść do skutku tylko dzięki wielkiej życzliwości Przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego Konferencji, prof. dr hab. Leona Kozackiego. Zarząd Główny SKP wyraża w tym miejscu swoje serdeczne podziękowanie.

Z wielką satysfakcją należy też wspomnieć, że z okazji Jubileuszu 60-lecia Służby Geodezyjnej i Kartograficznej Zarząd Główny SKP wystąpił z wnioskami do Głównego Geodety Kraju o odznaczenia państwowe za zasługi dla geodezji i kartografii dla następujących osób:

1. Tadeusz Chrobak
2. Janusz Gołaski
3. Henryk Górski
4. Wojciech Jankowski
5. Alfred Kaniecki
6. Izabella Krauze-Tomczyk
7. Ewa Krzywicka-Blum
8. Andrzej Makowski
9. Jerzy Mościbroda
10. Jerzy Ostrowski
11. Mieczysław Sirko
12. Jacek Paślawski
13. Stefan Żynda

Wręczenie odznaczeń odbędzie się podczas obchodów Jubileuszu w czerwcu 2005 r. w Warszawie

SKŁADKI CZŁONKOWSKIE W 2005 ROKU

Zarząd Główny Stowarzyszenia Kartografów Polskich uprzejmie informuje, że składka członkowska dla członków zwyczajnych **wynosi nadal 60,00 zł** (sześćdziesiąt zł.) rocznie. Członkowie zwyczajni po raz pierwszy wstępujący do SKP opłacają także jednorazowo **wpisowe** w wysokości **20,00 zł.** (dwadzieścia zł.). Opłaty te dotyczą wszystkich członków, oprócz osób powyżej 70 lat życia. Składka ulgowa dla uprawnionych członków **wynosi 30,00 zł** (trzydzieści zł.).

Są to kolejne decyzje utrzymujące składki członkowskie na niezmiennym poziomie od początku istnienia Stowarzyszenia. Składki członkowskie są jedynym źródłem finansowania bieżącej działalności, stąd też opóźnienia i zaległości w ich opłacaniu wydatnie osłabiają jego finansową kondycję. O złej sytuacji w zakresie opłacania składek informuje protokół z posiedzenia Zarządu w dniu 11. 04. 2005 r. we Wrocławiu wraz z wielkością zaległości. Ta sytuacja już wcześniej zmusiła Zarząd do wystosowania indywidualnych listów przypominających o tym obowiązku – niestety nie odnotowaliśmy znaczącego odzewu.

UWAGA! Nowy numer konta bankowego:

Stowarzyszenie Kartografów Polskich we Wrocławiu

50 1020 5242 0000 2102 0129 2234

OSIEMDZIESIĘCIOLECIE URODZIN DYREKTORA JANA RZĘDOWSKIEGO

Mgr inż. Jan Rzędowski, wieloletni dyrektor Państwowego Przedsiębiorstwa Wydawnictw Kartograficznych obchodził 27 maja 2003 r. osiemdziesiąte urodziny, jest zatem nestorem naszego Stowarzyszenia, do którego należy od marca 2001 roku. Przypomnijmy zatem w kilku zdaniach podstawowe fakty z kariery zawodowej oraz niektóre zasługi Jubilata.

Urodził się w Stradlicach k. Kazimierzy Wielkiej w rodzinie nauczycielskiej. Tuż przed wojną ukończył gimnazjum w Krakowie, w czasie okupacji Wydział Mierniczy tamtejszej Szkoły Technicznej Górnico-Hutniczo-Mierniczej, a po wojnie – po odbyciu służby wojskowej – Wydział Geodezji Politechniki Warszawskiej, uzyskując dyplom magistra inżyniera geodety.

Pracę zawodową podjął jeszcze przed ukończeniem studiów – najpierw w Głównym Urzędzie Pomiarów Kraju, skąd w związku z reorganizacją Urzędu w 1950 r. został przeniesiony do nowo utworzonego Przedsiębiorstwa Fotogrametrii i Kartografii, a wiosną 1952 r. do Warszawskiego Okręgowego Przedsiębiorstwa Kartograficznego, w którym po upływie pół roku został mianowany jego dyrektorem. W końcu tegoż roku, po połączeniu WOPK z Państwowym Przedsiębiorstwem Wydawnictw Kartograficznych (z przyjęciem nazwy PPWK) został dyrektorem nowej firmy. Równocześnie ponad 4 lata (1947–51) był asystentem na Wydziale Geodezji PW, lecz z pracy na uczelni musiał zrezygnować z powodu obowiązków związanych z pełnionymi funkcjami.

Na stanowisku dyrektora PPWK mgr inż. Jan Rzędowski pozostawał nieprzerwanie 31 lat (do listopada 1983 r.), co stanowi swego rodzaju ewenement, i to nie tylko w naszej dyscyplinie. Cieszył się bowiem pełnym zaufaniem władz resortowych, które doceniały jego szczerą oddanie sprawom Przedsiębiorstwa. To przy jego istotnym udziale szybko nastąpiło organizacyjne i ekonomiczne okrzepnięcie PPWK; jemu też w dużym stopniu zawdzięczało wydawnictwo systematyczny rozwój działalności wydawniczej mimo licznych przeszkód i kłopotów, których nie brakowało zwłaszcza na początku lat osiemdziesiątych.

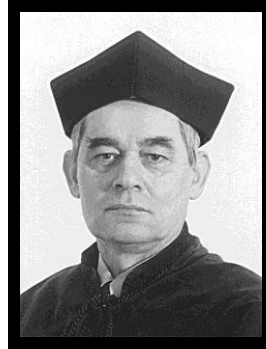
Mimo tak poważnych obowiązków, dyrektor Jan Rzędowski znajdował czas na pełnienie wielu ważnych funkcji poza PPWK, w tym związanych z naszą dziedziną. Był więc przez wiele lat członkiem Komitetu ds. Kartografii Ogólnej oraz wiceprzewodniczącym Rady Geodezyjnej i Kartograficznej przy prezesie GUGiK. W latach 1969-83 był aktywnym członkiem redakcji, a w latach 1981-84 (po śmierci prof. F. Uhorczaka) redaktorem naczelnym „Polskiego Przeglądu Kartograficznego”, którego powołanie i wieloletni byt zależały od jego decyzji. Ponadto uczestniczył w kilku międzynarodowych konferencjach kartograficznych MAK, w tym w drugim przedzałożycielskim spotkaniu w Chicago w 1958 roku.

Mimo upływu ponad 20 lat od przejścia na emeryturę, dyrektor Rzędowski w dalszym ciągu utrzymuje żywy kontakt ze środowiskiem warszawskich kartografów, m.in. regularnie uczestnicząc w posiedzeniach Oddziału Kartograficznego PTG. Spotykając dyrektora wciąż w doskonałej formie fizycznej i umysłowej, trudno nam uwierzyć w jego metrykę z „dziewiątym krzyżykiem”. I takiej właśnie formy jeszcze przez długie lata, pamiętając z wdzięcznością o Jego zasługach dla naszej dyscypliny, a zwłaszcza o wkładzie w finansowanie i redagowanie „Polskiego Przeglądu Kartograficznego”.

Jerzy Ostrowski (Warszawa)

IN MEMORIAM

Prof. dr hab. Kazimierz Trafas
(1939-2004)

3 listopada 2004 roku zmarł prof. dr hab. Kazimierz Trafas, Kierownik Zakładu Kartografii i Teledetekcji w Instytucie Geografii i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Jagiellońskiego. W czasie pracy, w swoim gabinecie, źle się poczuł nagle, zasłabł i mimo kilkukrotnych prób reanimacji ekip pogotowia ratunkowego – nie odzyskał przytomności.

Urodził się 5 lutego 1939 roku we Lwowie. Lata okupacji spędził w Krakowie i w Brwinowie, po wojnie mieszkał przez kilka lat w Lesznie Wielkopolskim, po czym powrócił do Krakowa. W 1956 roku rozpoczął studia na Wydziale Geodezji Górniczej Akademii Górniczo-Hutniczej, rok później przeniósł się na kierunek geografii Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po trzecim roku wybrał specjalność kartograficzną i kontynuował dalsze studia w Instytucie Geografii Uniwersytetu Warszawskiego. Studia ukończył w 1963 roku i rozpoczął pracę w Instytucie Geografii Polskiej Akademii Nauk specjalizując się w zakresie interpretacji zdjęć lotniczych. Był współtwórcą pierwszej w Polsce pracowni interpretacji zdjęć lotniczych, współautorem pierwszego skryptu w tym zakresie.

W 1966 roku na propozycję Instytutu Geografii Uniwersytetu Jagiellońskiego przeniósł się do Krakowa i został zatrudniony na stanowisku starszego asystenta początkowo w Katedrze Geografii Fizycznej, później – w Zakładzie Geomorfologii. W Krakowie także utworzył pracownię fotointerpretacji dla celów dydaktycznych i naukowych. Kierował kompleksowymi badaniami w zakresie czytelności, przydatności w kartowaniu i odtwarzaniu zmian wybranych elementów środowiska geograficznego. Te zaś stały się inspiracją do prowadzenia szczegółowych badań zmian koryta Wisły między Krakowem a ujściem Raby w okresie ostatnich 200 lat. W 1974 roku uzyskał stopień doktora nauk geograficznych na podstawie rozprawy *"Zmiany biegu koryta Wisły na wschód od Krakowa w świetle map archiwalnych i fotointerpretacji"*. Następne lata to aktywna działalność kartograficzna prof. K. Trafasa związana z opracowywaniem, redakcją i przygotowaniem do druku atlasów regionalnych Polski południowej. Z początku miał to być jeden atlas województwa krakowskiego. Jednak przeprowadzona w 1975 roku reforma administracji państwowej zdecydowała o wydaniu trzech atlasów - oddzielnie dla każdego z nowych województw, tj. *Atlasu Miejskiego Województwa Krakowskiego*, *Atlasu Województwa Bielskiego* i *Atlasu Województwa Tarnowskiego*. Po raz pierwszy w polskiej kartografii atlasowej została zastosowana w nich skala 1:300 000, przedstawiono całkiem nowe zagadnienia, też pewne nowe rozwiązania metodyczne. Wydanie tych atlasów znamionowało powstanie "krakowskiej szkoły kartograficznej" i zapoczątkowało nową serię polskich atlasów regionalnych. Uzyskany dorobek prof. K. Trafasa w zakresie kartografii atlasowej stał się podstawą do utworzenia w 1979 roku w Instytucie Geografii UJ nowego Zakładu Kartografii

i Teledetekcji, przez co nawiązano do świetnej tradycji tej dyscypliny w UJ, gdzie już w 1632 r. powstała pierwsza w Europie Katedra Geometrii Praktycznej.

W latach 80-tych działalność prof. Trafasa koncentrowała się na opracowaniu i wydaniu pod Jego redakcją dwóch kolejnych atlasów, tym razem tematycznych. *Atlas Tatrzańskiego Parku Narodowego* był pierwszym atlasem obszaru chronionego w Polsce i jednym z pierwszych tego typu na świecie. Jego mapy były podporządkowane ogólnej koncepcji Profesora, która kładła nacisk na przedstawienie źródeł potencjalnych konfliktów pomiędzy chronioną przyrodą a zagrożeniami wynikającymi z działalności człowieka, głównie turystyki. Drugi z atlasów, *Atlas Miasta Krakowa*, powstał z inicjatywy prof. K. Trafasa, według Jego koncepcji i pod Jego redakcją. Na 52 planszach atlas ilustruje warunki środowiska geograficznego miasta, jego pozycje w świecie, kraju i regionie, rozwój historyczny oraz życie społeczno-gospodarcze. Specyfika obszaru miejskiego była impulsem do opracowania zupełnie nowych map tematycznych, w których został skonfrontowany geograficzny i urbanistyczny punkt widzenia. *Atlas Miasta Krakowa* był pierwszym, pełnym atlasem tematycznym polskiego miasta, był recenzowany w fachowej literaturze zagranicznej m.in. we Włoszech, Francji i Kanadzie i porównywany z klasycznymi atlasami Paryża, Londynu czy Monachium.

Równoległe z pracami w zakresie kartografii atlasowej, prof. K. Trafas prowadził badania w dziedzinie teledetekcji. Brał udział w międzynarodowym eksperymencie TELEFOTO, koordynowanym przez INTERKOSMOS a zmierzającym do oceny nowszych technik teledetekcyjnych w analizie terenu oraz identyfikacji obiektów i zjawisk. Brał udział w analizie obrazu upraw na zdjęciach lotniczych w kontekście weryfikacji Spisu Rolnego w 1978 r. Interpretował zdjęcia satelitarne z LANDSATa MSS w zakresie zasięgów dymów przemysłowych na obszarze aglomeracji śląsko-krakowskiej. Udokumentował w ten sposób znacznie większy wpływ zanieczyszczeń emitowanych z Huty i Elektrowni Skawina niż Huty im. Lenina na stan sanitarny powietrza atmosferycznego Krakowa. Był to jeden z argumentów przemawiających za likwidacją Huty Aluminium w Skawinie.

Działalność prof. Kazimierza Trafasa w dziedzinie kartografii tematycznej nie ograniczała się do pozycji atlasowych. Wspólnie z hydrologami opracował założenia i projekt Hydrologicznej Mapy Świata w skali 1:2 500 000 na przykładzie Polski, zaprezentowany na Kongresie Międzynarodowej Unii Geograficznej w Moskwie. Był autorem znaków kartograficznych i rozwiązań metodycznych do mapy sozologicznej w skalach 1:50 000, 1:300 000 i 1:1 000 000. Opracował założenia kartograficzne 6-cio arkuszowej Przeglądowej Mapy Geomorfologicznej Polski w skali 1:500 000, mapy uznawanej za jedną z najlepszych tego typu w Europie. W zakresie historii kartografii i kartografii historycznej prof. K. Trafas kontynuował badania nad mapami doliny Wisły między Przemszą i Sandomierzem nie tylko w odniesieniu do zmian jej biegu, ale także ich skutków w osadnictwie i sieci dróg.

Dorobek w zakresie atlasów regionalnych i tematycznych stały się osnową Jego rozprawy habilitacyjnej pt. *Koncepcyjne i metodyczne aspekty regionalnej kartografii atlasowej*, na podstawie której w 1993 r. uzyskuje stopień doktora habilitowanego.

W latach 90-tych prof. K. Trafas swą działalność naukowo-badawczą związał w dużej mierze z pracą w Urzędzie Miasta Krakowa (w latach 1990-2003 był równoległe zatrudniony w Urzędzie Miasta Krakowa jako dyrektor Wydziału Strategii i Rozwoju oraz Pełnomocnik Prezydenta m. Krakowa ds. reformy samorządowej, a także jako główny specjalista w krakowskim Biurze Regionalnym Rządowego Centrum Studiów Strategicznych). Odpowiadał m.in. za planowanie strategiczne i inwestycje miasta oraz sformułowanie jego tzw. polityk rozwojowych, a następnie za reformę samorządową m.in. współtworząc System Analiz Samorządowych. Działalność w samorządzie miasta Krakowa była dla Niego inspiracją do badań własnych w zakresie kartografii miejskiej i planowania przestrzennego, a także funkcjonowania samorządu terytorialnego. Był jednym z inicjatorów utworzenia systemu informacji przestrzennej dla miasta i województwa. Elementem tego systemu stał się *Komputerowy Atlas Województwa Krakowskiego*, jako nowa forma przekazu informacji, ale także jako kontynuacja Jego poprzednich opracowań atlasowych. Atlas ten na bieżąco aktualizowany i uzupełniany o nowe mapy i jako taki stanowi pierwsze tego rodzaju opracowanie w skali województwa, dostępne dla użytkowników w sieci komputerowej. Koncepcja atlasu opracowana przez prof. K. Trafasa była prezentowana na forum krajowym i międzynarodowym.

Innym aspektem badań geograficznych Profesora był problem rewitalizacji starych dzielnic miejskich. Rezultatem kilkuletnich badań we współpracy międzynarodowej ze specjalistami z Edynburga i Berlina był *Plan Działań na Rzecz Rewitalizacji Kazimierza* – obszerna monografia dzielnicy w ujęciu historycznym oraz zalecenia projektowe i funkcjonalne. Wspólnie zaś z urbanistami opracował projekt Krakowskiego Zespołu Metropolitalnego jako nowej struktury funkcjonalnej aglomeracji krakowskiej. Kontynuował badania w zakresie układu bipolarnego Kraków-Katowice, nowej struktury społeczno-przestrzennej, będącej odpowiednikiem wielkich metropolii zachodnioeuropejskich. Brał udział w pracach specjalnego międzynarodowego zespołu m.in. przygotowującego Atlas Metrologii Europejskich, dla którego opracował część dotyczącą Krakowa. Dzięki temu Kraków – jedyne miasto polskie – został zaprezentowany w tym prestiżowym wydawnictwie, będącym rezultatem współpracy w ramach Europejskiej Sieci Miast i Regionów Metropolitalnych (METREX).

W roku 2002 K. Trafas otrzymał stanowisko profesora nadzwyczajnego. W ostatnich latach aktywnie uczestniczył w opracowaniu i redagowaniu Mapy Sozologicznej Polski w skali 1:50 000. Wykonywana jest ona według koncepcji i instrukcji Jego współautorstwa. Był stałym konsultantem, autorem lub współautorem komentarzy – monografii przyrodniczej przedstawianego obszaru – 53 arkuszy południowej części Polski. Między innymi dzięki Niemu województwo krakowskie jako jedno z nielicznych w Polsce posiada pełne pokrycie tymi mapami. W podobnym charakterze realizował ostatnio kilka arkuszy Mapy Hydrograficznej Polski w skali 1:50 000.

Dorobek naukowy prof. Kazimierza Trafasa to ponad 190 opublikowanych prac, tym 94 mapy, 4 skrypty (współautorstwo), 5 atlasów. W swojej ponad 40-letniej karierze naukowej był także autorem szeregu opracowań kompilacyjnych, przeglądowych, popularno-naukowych, sprawozdań, recenzji, haseł encyklopedycznych, map załącznikowych. Był redaktorem lub współredaktorem kilkunastu opracowań naukowych i materiałów konferencyjnych, członkiem komitetów redakcyjnych czasopism: "Polski Przegląd Kartograficzny" i "Fotointerpretacja w Geografii – Teledetekcja Środowiska". Organizował lub współorganizował m.in. pięć Ogólnopolskich Konferencji Kartograficznych, cztery Szkoły Kartograficzne, cztery Ogólnopolskie Konferencje Fotointerpretacji. W 1992 r. był współorganizatorem seminarium-kolokwium w Paryżu na temat atlasów regionalnych, a w 1998 r. międzynarodowych Seminariów Europejskiej Grupy METREX w Bolonii i w Krakowie. Czynnie uczestniczył w ponad 30-tu konferencjach i seminariach, krajowych i zagranicznych, często przewodnicząc ich wybranym sesjom.

Profesor K. Trafas był także nauczycielem akademickim. Prowadził zajęcia z kartografii, topografii, fotointerpretacji, teledetekcji, na studiach dziennych i podyplomowych, na różnych kierunkach w Uniwersytecie Jagiellońskim, także w Akademii Pedagogicznej, Uniwersytecie Warszawskim, Politechnice Krakowskiej. Był promotorem 2 prac doktorskich i 16 magisterskich.

Był członkiem Polskiego Towarzystwa Geograficznego (w latach 1972-76 sekretarz Oddziału Krakowskiego, a w latach 1986-92 przewodniczący Komisji Kartograficznej), Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk o Ziemi (w latach 1979-92 – prezes Oddziału Krakowskiego, ostatnio – wiceprezes), Sekcji Kartografii w Komitecie Geodezji PAN, Sekcji Badań Miejskich Komitetu Zagospodarowania Przestrzennego PAN, Komisji Teledetekcji w Komitecie Badań Kosmicznych PAN, Komisji Geoinformatyki PAU, Komisji Nauk Geograficznych przy Oddziale PAN w Krakowie, Stowarzyszenia Kartografów Polskich, Państwowej Rady Geodezyjno-Kartograficznej, członkiem-korespondentem w Komisji Atlasów Regionalnych przy Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej, Komitetu Narodowego MAK. Za swoją działalność został uhonorowany Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką PTG, Za zasługi w PTPNoZ, Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii (złota i srebrna), Za zasługi dla ziemi krakowskiej, Medalem Miasta Kazimierza, Srebrnym Medalem "Kraków 2000".

W dniu 10 listopada 2004 r. odbyły się uroczystości pogrzebowe prof. Kazimierza Trafasa. Został pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Janusz Szewczuk (Kraków)

Pożegnanie

Co roku dłuższa jest ta ścieżka,
wzdłuż której po cmentarzach krążę.
Chciałbym odwiedzić swoich bliskich.
Ale jednego dnia?... nie zdążę!

Co chwila smutna okoliczność,
co chwilę jakiś pogrzeb nowy.
Gdy opuszczają nas najbliżsi.
czas pogrzebowe pisać mowy.

Lecz co tu pisać, o czym mówić,
gdy serce skacze nam do gardła:
*„Jeszcze przed chwilą była z nami.
Teraz Jej nie ma, bo umarła!”?*

Przecież wiadomo, tak być musi!
To proste tak jak wiersza rym.
A jednak bunt nam w piersi wzbiera
i trudno się pogodzić z tym.

Dziś wędrujemy po cmentarzach
tak jak po *Ziemi Obiecanej*,
i choć już są w niej nasi bliscy
– ciągle nieznaney i..... niechcianej.

My nadal jeszcze mamy czas,
i się nadzieja ciągle tli,
że nas to jeszcze nie dotyczy,
i dzisiaj oni... a nie my.

A grobów ciągle nam przybywa.
Na to się skarżyć nie ma komu.
Kluczę więc po cmentarnych ścieżkach,
tak jak bym nie wychodził z domu.

Odwiedzam bliskich i znajomych,
ustawiam kwiaty albo znicze.
I całkiem płonną mam nadzieję,
i nieodparcie na to liczę,

że to już koniec długiej listy.
Bo nie ma żadnej przyjemności,
gdy się najbliższych odprowadza,
...choć wiem, że idą... do wieczności.

I wtedy ten telefon znów,
który nie wróży nic dobrego.
*„Tak?... nie wiem jak powiedzieć to,
że rozstaliśmy się... z kolegą...”*

3 listopada 2004 Z powodu nagłej śmierci Kazika Trafasa

Wiadomość.... jak obuchem w głowę
uderza. Nie chce się w nią wierzyć!
Przecież dni temu ledwie kilka...,
Jak może już naprawdę..... nie żyć?

Jak to możliwe! Co się stało?
Któż nam opowie kawał nowy?
Gdy Go widziałem przed tygodniem
wydawał mi się całkiem zdrowy!

Kiedy w Poznaniu, na UAMie
z humorem sesję poprowadził,
żartował – *„Tatr nie lubi Jurek”*.
Ale z zamiarem się nie zdradził,

że wkrótce chce już nas opuścić,
że już ma dosyć, doszedł mety..
i szybko będzie się stąd zbierał.
Prawda bolesna to, niestety!

Jak więc Go żegnać, gdy nie pora?
Co mu powiedzieć na odchodnym?
Że tak nie wolno postępować,
gdy jest się przyjacielem godnym!

Że to ucieczka jakaś dziwna,
a powiem nawet rejterada!
Któż pozostawia druhów w biedzie?
To nie uchodzi! Nie wypada!

Jakże nas ciągać do Krakowa,
choć to miasto takie śliczne!
Mamy na głowach ważne sprawy
a i problemy też rozliczne!

Więc po co tutaj nas zapraszać
w tej sprawie nie cierpiącej zwłoki?
Wiem Kaziu, to nie był Twój pomysł,
lecz takie Boże są wyroki.

Na to nic nie poradzimy.
Każdy odejdzie w strefę cienia.
Odprowadzamy Cię dziś z bólem,
ale mówimy *„do widzenia”*.

Bogdan Horodyski

Mgr Wiesław Kublin (1933–2005)

Po długiej i ciężkiej chorobie 8 marca 2005 r. zmarł w Warszawie w wieku 71 lat mgr Wiesław Kublin – kartograf, który swoją prawie 40-letnią karierę zawodową związał z dwiema jakże różnymi warszawskimi instytucjami, najpierw przez 30 lat z Państwowym Przedsiębiorstwem Wydawnictw Kartograficznych, a później z Archiwum Państwowym m.st. Warszawy.

Urodzony 8 czerwca 1933 r. w Warszawie, był absolwentem Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie w 1959 r. uzyskał tytuł magistra geografii w zakresie kartografii, wykonawszy jako pracę dyplomową interesującą i bardzo trudną mapę surowców roślinnych i zwierzęcych świata w skali 1:22 000 000. Jeszcze przed ukończeniem studiów, jesienią 1956 r. rozpoczął pracę w Państwowym Przedsiębiorstwie Wydawnictw Kartograficznych. Po odbyciu rocznego stażu był tu przez wiele lat sumiennym, wyróżniającym się członkiem zespołów redakcyjnych – początkowo Redakcji Map Ogólnych, a następnie Redakcji Map Szkolnych. Jego nazwisko figuruje wśród redaktorów najważniejszych, wielokrotnie później wznawianych opracowań tego przedsiębiorstwa, kolejno *Atlasu samochodowego Polski* (1958–1972), *Atlasu geograficznego*, tzw. licealnego (32 wydania w l. 1962–2000) i *Atlasu geograficznego Polski* (1966–1989). Opracował również, wykorzystując częściowo materiały zebrane do pracy magisterskiej, ścienną *Mapę gospodarczą świata – rolnictwo* 1:22 000 000 (1963, wzn. 1969).

Swoje wieloletnie doświadczenie redakcyjne od 1967 r. wykorzystywał jako starszy inspektor w dziale Kontroli Kartograficznej, gdzie po dwóch latach został jego kierownikiem. Tę odpowiedzialną funkcję pełnił 16 lat – do 1985 r., kiedy to przeszedł na krótko do Wydziału Dokumentacji Kartograficznej, również jako jego kierownik. Z tego „poredakcyjnego” okresu pozostawił po sobie niezwykle cenne opracowanie dokumentacyjne, jakim jest opublikowana w „Polskim Przeglądzie Kartograficznym” (w rocznikach 1976 i 1986) pełna bibliografia dorobku edytorskiego PPWK (pierwsza część opracowana wspólnie z W. Królikowskim).

W 1986 r. mgr W. Kublin rozstał się z warszawską PPWK i rozpoczął nowy, mniej stresujący etap swojej zawodowej kariery – został mianowicie kierownikiem Oddziału Dokumentacji Kartograficznej i Projektowo-Technicznej we wspomnianym już Archiwum Państwowym m.st. Warszawy. Wartościowym zbiorem dawnych map i planów tego archiwum opiekował się do przejścia na emeryturę w 1995 r., udzielając się jednocześnie bardzo aktywnie w tamtejszej komórce związku zawodowego „Solidarność”. Za swoją wieloletnią nienaganną pracę był odznaczony m.in. srebrną i złotą odznaką „Za Zasługi w Dziedzinie Geodezji i Kartografii”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz odznaką „Zasłużony Działacz Kultury”.

Do rodzinnego grobu na Cmentarzu Wojskowym na warszawskich Powązkach odprowadziło śp. Wiesława Kublina oprócz rodziny bardzo liczne grono dawnych kolegów i współpracowników, którzy mimo upływu wielu lat od jego odejścia z czynnego życia zawodowego, dali dowód swojej pamięci o Zmarłym.

Jerzy Ostrowski (Warszawa)

Wspomnienie o mgr Lidii Sitek (w 60 rocznicę urodzin i 15 rocznicę śmierci)

Gdyby żyła, 9 kwietnia 2005 r. skończyłaby 60 lat i przechodziła na zasłużoną emeryturę. Niestety, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie nowotworowej odeszła przedwcześnie ku zaskoczeniu całego otoczenia, któremu imponowała energią i zapałem, z jakim oddawała się każdej podejmowanej pracy. Nie zdobyliśmy się wówczas, 15 lat temu, na podsumowanie jej znacznych, jak na 45-

letniego pracownika inżynierjno-technicznego, zasług dla naszej dyscypliny, najwyższy przeto czas, aby przypomnieć w tym miejscu tę nietuzinkową postać.

Lidia Sitek urodziła się w 1945 r. w Chrominie koło Garwolina, ale od wczesnego dzieciństwa mieszkała w podstołecznej Radości, skąd dojeżdżała do centrum najpierw do liceum i na uczelnię, a potem przez 20 lat do pracy. W 1970 r. ukończyła studia na Uniwersytecie Warszawskim, uzyskując tytuł magistra geografii w zakresie kartografii. Bezpośrednio po studiach pracowała przez 3 lata w Zakładzie Kartografii Instytutu Geografii UW, początkowo jako laborantka, a następnie asystentka, aktywnie uczestnicząc w życiu zespołu, kierowanego wówczas przez doc. Lecha Ratajskiego. Już w tym krótkim okresie opublikowała kilka recenzji i sprawozdań w „Polskim Przeglądzie Kartograficznym” oraz popularnych artykułów w miesięczniku „Poznaj Świat”.

Gdy w 1973 r. zwolnił się etat w Pracowni Kartografii Instytutu Geografii (od 1978 r. Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania) PAN, zdecydowała się wejść w skład zespołu redakcyjnego, pracującego wówczas pełną parą nad *Narodowym Atlasem Polski*. Mimo, że atlas ten przygotowano już od kilkunastu lat, zdołała jeszcze zaznaczyć w nim swój istotny udział. Jest przede wszystkim współautorką 6-arkuszowej mapy przeglądowej Polski w skali 1:750 000, a ponadto autorką jednego (*Poziom wykształcenia ludności*), współautorką dwóch (*Zanieczyszczenie i zniszczenia środowiska* oraz *Szkolnictwo średnie*) arkuszy, liczących łącznie 17 map, a także redaktorką siedmiu innych arkuszy tego ambitnego dzieła, zakończonego ostatecznie w 1978 roku.

Niezwykle ważnym epizodem w życiu zawodowym Lidii Sitek był okres przygotowań do pamiętnej XI Międzynarodowej Konferencji Kartograficznej w Warszawie latem 1982 r. Została wówczas oddelegowana z IGiPZ PAN do Instytutu Geodezji i Kartografii (naszego oficjalnego przedstawiciela w MAK), aby przez prawie dwa lata kierować utworzonym tam Biurem Konferencji. To, że warszawska konferencja, mimo anormalnych warunków stanu wojennego, wprowadzonego osiem miesięcy przed jej obradami, stała się tak dużym, wielokrotnie podkreślanym za granicą sukcesem polskiej kartografii, było w znacznym stopniu zasługą właśnie Lidii Sitek, która z niesłychaną determinacją zabiegała o terminowe zakończenie wszystkich przygotowań i zapewnienie należytego przebiegu całej imprezy. Zdołała m.in. przekonać załogę niewielkiej warszawskiej drukarni, aby w ciągu poprzedzających otwarcie konferencji dwóch dni i nocy wydrukowała wszystkie przewidziane, a dopiero wówczas gotowe materiały, w tym katalogi dwóch wielkich wystaw kartograficznych.

Po zakończeniu XI Konferencji MAK powróciła do Pracowni Kartografii IGiPZ PAN, aby włączyć się do żmudnej pracy nad nową *Mapą przeglądową Polski* w skali 1:500 000, a wkrótce potem do redagowania pierwszych arkuszy nowego atlasu narodowego, który miał być wydany na 50-lecie PRL, a ostatecznie ukazał się pod zmienionym tytułem jako dobrze nam znany *Atlas Rzeczypospolitej Polskiej*. Do atlasu tego zdążyła jedynie zredagować trudną mapę tektoniki Polski. Jej autor, prof. J. Znosko wspominał po latach zadziwiająco wnikliwość i sumienność redaktorki, która na podstawie wskazanej przez niego literatury usiłowała zgłębić tajniki wglębnej budowy geologicznej naszego kraju, aby z pełną świadomością problemu nadać jej obrazowi kartograficznemu najwłaściwszą formę.

Niestety, w trakcie nabierających coraz większego rozmachu prac nad atlasem nieubłagana, trwająca zaledwie trzy miesiące choroba 23 marca 1990 r. zabrała Lidkę Sitek z zespołu redakcyjnego. A była przez wiele lat jego prawdziwą ozdobą (także w sensie fizycznym) i ożywczym duchem, wnoszącym do codziennej żmudnej pracy tak wiele pogody ducha i entuzjazmu w działaniu nie tylko na polu kartografii (była m.in. dyplomowanym, zapalonym sadownikiem). Tym bardziej dotkliwa była pustka, jaką po sobie zostawiła i mimo upływu 15 lat od jej odejścia jest wciąż wspominana z wielkim żalem przez wszystkich, którzy ją wówczas znali i z nią współpracowali.

Jerzy Ostrowski (Warszawa)

KOMUNIKATY

KONKURS STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH „MAPA ROKU 2004”

Zarząd Stowarzyszenia Kartografów Polskich z siedzibą we Wrocławiu ogłasza V edycję konkursu „Mapa Roku 2004”. Konkurs dostępny jest dla wszystkich Wydawców.

Warunki uczestnictwa w Konkursie:

1. Konkurs organizowany jest w pięciu kategoriach:
 - a/ „mapa turystyczna”,
 - b/ „plan miasta”,
 - c/ „szkolna mapa ścienna”,
 - d/ „inne mapy podręczne lub ścienne”
 - e/ „Najgorsza Mapa Roku”.
2. W każdej kategorii Wydawnictwo może zgłosić maksymalnie dwa tytuły.
3. W konkursie mogą uczestniczyć wyłącznie **oryginalne opracowania polskich wydawców**.
4. Każdy tytuł z kategorii a, b, c i d należy nadesłać w dwóch egzemplarzach do siedziby Stowarzyszenia we Wrocławiu. Jeśli mapa jest jednostronna, wystarczy jeden egzemplarz.
5. Szkolne mapy ścienne powinny spełniać jednocześnie **następujące warunki: redakcyjne wymagania stawiane takim mapom, odpowiadać podstawom programowym z zakresu geografii lub historii, posiadać klauzulę dopuszczenia przez MENiS do użytku szkolnego i być oprawione w walki z zawieszka. Inne mapy ścienne powinny spełniać wymagania redakcyjne i oprawy.**
6. Zgłoszone mapy i plany miast powinny być wydane w okresie **od 01.01.2004r. do 31.12.2004r. Rok wydania powinien być umieszczony na mapie. Mapa winna zawierać numer ISBN.**
7. Do konkursu **nie mogą być zgłaszane tytuły uczestniczące w poprzednich konkursach „Mapa Roku”** i ich wznowienia. Dopuszczalne jest zgłoszenie map o takich samych tytułach, lecz wykonanych od początku i posiadających cechy oryginalnego, nowego opracowania.
8. W konkursie nie mogą uczestniczyć mapy **zawierające reklamy o ogólnej powierzchni powyżej 3 dcm²** (na awersie i rewersie mapy łącznie).
9. Konkurs w danej kategorii odbędzie się, gdy zostanie zgłoszonych **minimum 5 tytułów**.
10. Termin zgłaszania map do konkursu upływa **15 kwietnia 2005 r.**
11. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi podczas XIV Szkoły Kartograficznej w Szklarskiej Porębie.
12. W miarę napływania zgłoszeń będą one sukcesywnie publikowane na stronie internetowej Stowarzyszenia.
13. Uczestnictwo w konkursie jest bezpłatne.
14. Mapy po konkursie pozostają w Zarządzie Głównym SKP.
15. W kategorii e – **„Najgorsza Mapa Roku”** zgłoszenie może przysłać każdy członek Stowarzyszenia, wydawnictwo lub osoba prywatna zajmująca się zawodowo lub hobbystycznie mapami. Do zgłoszenia należy dołączyć maksymalnie 10 zdań uzasadnienia oraz 1 egzemplarz mapy lub wskazanie dotyczące możliwości jej zakupienia lub otrzymania. Listowne zgłoszenie musi być opatrzone imieniem i nazwiskiem zgłaszającego oraz miejscem pracy (tylko nazwa instytucji). Dane osobowe będą wykorzystywane i przetwarzane wyłącznie na potrzeby konkursu i nie będą udostępniane osobom trzecim.

Sposób rozstrzygnięcia Konkursu:

Konkurs zostanie rozstrzygnięty przez tajne głosowanie członków Stowarzyszenia Kartografów Polskich obecnych na III Walnym Zgromadzeniu Członków SKP i uczestniczących w XIII Szkole Kartograficznej w Szklarskiej Porębie, w dniach 20-22 kwietnia 2005 r.

Przewiduje się także równoległe tajne głosowanie osób nie będących członkami SKP. W jego wyniku zostanie wyłoniona tylko jedna mapa zwycięska w danej kategorii i wyróżniona honorową „Nagrodą Publiczności”.

Nagrody:

Nagrodzone publikacje otrzymają tytuł „**Mapa Roku 2004**” oraz plakietkę honorową. Miejsca I- III w trzech kategoriach otrzymują przez trzy lata możliwość umieszczania znaczka SKP z informacją o nagrodzie.

Mapy wyróżnione „Nagrodą Publiczności” otrzymają na okres trzech lat prawo umieszczania na mapie (lub przy niej) informacji: „**Nagroda Publiczności w Konkursie „Mapa Roku” 2004 Stowarzyszenia Kartografów Polskich**”.

Tytuł Mapy Roku i Nagroda Publiczności są niezależne i mogą przypaść temu samemu tytułowi. W kategorii „Najgorsza Mapa Roku” zostanie przyznany specjalny dyplom.

Wyniki Konkursu będą opublikowane w „Polskim Przeglądzie Kartograficznym”, „Biuletynie SKP” oraz na stronie internetowej SKP, a także w miarę możliwości w innych mediach.

Mapy konkursowe należy przysyłać na adres:

Zarząd Główny Stowarzyszenia Kartografów Polskich
ul. J. Kochanowskiego 36 , 51-601 WROCLAW

Zarząd Stowarzyszenia Kartografów Polskich

Wrocław, styczeń 2005 r.

Jest nam bardzo miło zakomunikować, że obecna edycja konkursu „Mapa Roku 2004” odbywa się pod honorowym patronatem

Prezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, Głównego Geodety Kraju
Jerzego Albina

Przyjęcie zaproszenia przez Pana Prezesa do objęcia tego patronatu uznajemy za wyraz rosnącego znaczenia tego konkursu dla podnoszenia jakości prac kartograficznych i promowania polskiej kartografii.

ZGŁOSZENIA MAP DO KONKURSU „MAPA ROKU 2004”

Kategoria „mapa turystyczna”

Lp.	Tytuł	Skala	Wydawca
1	Tatry Polskie 3 w 1 (1. rejon Dol. Kośc. i Choch; 2. rejon Giew. i Czerw. Wierchow; 3. rejon polskich Tatr Wys.)	1:20 000	Agencja Wydawnicza WIT
2	Beskid Sądecki	1:50 000	Agencja Wydawnicza WIT
3	Ziemia Sremska	1:80 000	Wydawnictwo i Bank Informacji Pietruska&Mierkiewicz
4	Puszcza Zielonka	1:65 000	Wydawnictwo i Bank Informacji Pietruska&Mierkiewicz
5	Wyspa Wolin. Mapa geologiczno-turystyczna	1:50 000	Państwowy Instytut Geologiczny
6	Gmina Lutomiersk	1:35 000	Wydawnictwo Kartograficzne MKart
7	Powiat Skierniewicki	1:70 000	Wydawnictwo Kartograficzne MKart
8	Zakopianka. Tatry i Podhale	1:75 000	Demart
9	Kaszuby	1:75 000	Demart
10	Lasy Janowskie	1:50 000	Kartpol
	Drawa - Jezioro Drawsko - Krzyż - Szlak kajakowy	1:60 000	Eko-Graf

Kategoria „plan miasta”

1	Krynica Zdrój, Muszyna i okolice	1:50 000	Agencja Wydawnicza WIT
2	Zduńska Wola	1:17 500	Wydawnictwo Kartograficzne MKart
3	Wrocław plus 8	1:20 000	Demart
4	Gniezno plus 3	1:20 000	Demart
5	Plan Lublina	1:15 000	Kartpol
6	Leszno - plan miasta	1:15 000	Eko-Graf

Kategoria „inne mapy podręczne lub ściennie”

1	Ellada – Greece	Ok. 1:2 342 000	Wydawnictwo Pergamena
2	Mapa topograficzna Powiat Gliwicki	1:50 000	Urząd Marszałkowski Katowice
3	Walory przyrodnicze i kulturowe (komplet 4 map: Nadbużańskie Polesie i Podlasie; Małopolski Przełom Wisły; Rostocze Szczebrzeszyńskie i Tomaszowskie; Pojezierze Łęczyńsko-Włodawskie)	1:100 000 do 1:200 000	PTG Oddział Lubelski
4	Biomasa i biopaliwa. Zasoby i wykorzystanie w energetyce. Polska 2004.		Wydawnictwo GEA

Jan Krupski (Wrocław)

OKRĄGLE ROCZNICE W KARTOGRAFII POLSKIEJ
W 2005 ROKU

Już dwukrotnie – w numerze 3–4 z kwietnia 2001 r. i poprzednim numerze 8–10 z kwietnia 2004 r. naszego „Biuletynu” opublikowaliśmy zestawienia okrągłych rocznic urodzin lub śmierci zasłużonych polskich kartografów, powołania lub przekształcenia ważnych instytucji i organizacji, istotnych wydarzeń (konferencji, szkół itp.), wreszcie ukazania się na rynku ważnych publikacji (atlasów, map, podręczników), jakie miały miejsce odpowiednio w 2000 i 2004 roku. Podobne zestawienia, „odświeżające” naszą pamięć o niezbyt odległej przeszłości polskiej kartografii (głównie w ostatnim stuleciu) postanowiliśmy przygotowywać i konsekwentnie zamieszczać w miarę możliwości w kolejnych numerach „Biuletynu”, każdy rok przynosi bowiem znaczną liczbę bardziej lub mniej ważnych jubileuszy. Ich przypomnienie niech będzie wyrazem naszego uznania dla zasług i dorobku poprzednich pokoleń, z którego nadal często korzystamy i który możemy przynajmniej w jej niezwykle skróconej formie propagować.

Podobnie jak w poprzednich zestawieniach, ograniczono się tu do wyboru spośród ponad stu faktów, poczynawszy od końca XIX wieku, związanych z naszą kartografią, których okrągłe rocznice przypadają akurat w 2005 roku. Również podobnie jak poprzednio, zestawiono je osobno w odniesieniu do osób, osobno w odniesieniu do instytucji i organizacji, osobno zaś dla publikacji, wybierając w każdej z tych grup po 10 wydarzeń, które wydawały się najbardziej zasługiwać na przypomnienie.

I. Personalia

130 lat temu, w 1875 r.

- urodził się Teofil Szumański, uczeń i współpracownik Eugeniusza Romera we lwowskiej Książnicy-Atlas, lektor kartografii na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie (zm. w 1944 r.).

105 lat temu, w 1900 r.

- urodził się prof. Józef Wąsowicz, współpracownik Eugeniusza Romera, organizator i pierwszy kierownik Katedry Kartografii Uniwersytetu Wrocławskiego (zm. w 1964 r.)

100 lat temu, w 1905 r.

- urodził się prof. Edward Rühle, geograf i geolog, autor i redaktor licznych map geologicznych, w latach okupacji organizator tajnej produkcji map topograficznych na potrzeby podziemia (zm. w 1988 r.).

80 lat temu, w 1925 r.

- urodził się mgr Wiesław Królikowski, wieloletni kierownik wydziałów Redakcji Map Ogólnych i Dokumentacji Kartograficznej w Państwowym Przedsiębiorstwie Wydawnictw Kartograficznych (zm. w 1999 r.).
- urodził się płk. mgr Andrzej Marcinkiewicz, geograf i topograf wojskowy, autor m.in. *Atlasu form i typów rzeźby terenu Polski* (1960).

50 lat temu, w 1955 r.

- zmarł Tadeusz Zwoliński, autor doskonałych map turystycznych i panoram Tatr (ur. w 1893 r.).

25 lat temu, w 1980 r.

- zmarł prof. Władysław Migacz, kierownik Zakładu Kartografii Uniwersytetu Wrocławskiego (ur. w 1912 r.).

10 lat temu, w 1995 r.

- zmarł prof. Julian Janczak, historyk kartografii, autor licznych map historycznych, kierownik Pracowni Atlasu Historycznego Śląska w Instytucie Historii PAN (ur. w 1932 r.).

5 lat temu, w 1995 r.

- zmarł Tadeusz Garlej, kartograf, rysownik w Książnicy-Atlas we Lwowie, po wojnie redaktor w Instytucie Geografii PAN, współautor map ściennych (ur. w 1908 r.).
- zmarł prof. Mieczysław Stelmach, historyk kartografii, profesor Uniwersytetu Szczecińskiego.

II. Instytucje i organizacje

60 lat temu, w 1945 r.

- został powołany Główny Urząd Pomiarów Kraju jako organ programujący, koordynujący i prowadzący działalność geodezyjną i kartograficzną w Polsce.
- został powołany (tym samym dekretem) Geodezyjny Instytut Naukowo-Badawczy, od 1955 r. działający pod zmienioną nazwą jako Instytut Geodezji i Kartografii.
- został reaktywowany w Warszawie Wojskowy Instytut Geograficzny.

55 lat temu, w 1950 r.

- została utworzona Katedra Kartografii w ramach Instytutu Geograficznego Uniwersytetu Warszawskiego.
- Biuro Kartograficzne GUPK zostało przekształcone w Państwowe Przedsiębiorstwo Fotogrametrii i Kartografii, z którego w następnym roku wyodrębniło się m.in. Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych.

50 lat temu, w 1955 r.

- Książnica-Atlas, działająca dotychczas pod przymusowym zarządem CUGiK, została przekształcona w Wydział Produkcyjny PPWK we Wrocławiu.

40 lat temu, w 1965 r.

- została utworzona ogólnopolska Sekcja Kartograficzna Polskiego Towarzystwa Geograficznego (przemianowana w 1966 r. na Komisję Kartograficzną PTG).

30 lat temu, w 1975 r.

- został powołany Zespół Historii Kartografii przy Instytucie Historii Nauki, Oświaty i Techniki (obecnie Instytut Historii Nauki) PAN z prof. J. Janczakiem jako przewodniczącym.
- Komisja Kartograficzna PTG zorganizowała wspólnie z GUGiK i Zakładem Kartografii UW pierwszą ogólnopolską konferencję z cyklu „Stan i perspektywy polskiej kartografii”.

20 lat temu, w 1985 r.

- Zakład Kartografii Uniwersytetu Wrocławskiego zorganizował (przy współpracy Komisji Kartograficznej PTG i Sekcji Kartograficznej Komitetu Nauk o Ziemi Oddziału PAN we Wrocławiu) I Szkołę Kartograficzną w Karpaczu.

III. Publikacje kartograficzne

80 lat temu, w 1925 r.

- ukazała się pierwsza z trzech części *Powszechnego atlasu geograficznego* Eugeniusza Romera (wydanego w całości w 1928 r.).

60 lat temu, w 1945 r.

- ukazała się pierwsza ogólnogeograficzna mapa Polski w nowych granicach w skali 1:1 000 000, opracowana i wydana przez Wojskowy Instytut Geograficzny.

50 lat temu, w 1955 r.

- ukazał się *Atlas geograficzny* Eugeniusza Romera dla szkół średnich (wznawiany do 1961 r.)
- ukazał się podręcznik *Zarys kartografii* Józefa Szaflarskiego (wyd. 2 – 1965).
- ukazał się *Plan dzielnic centralnych Warszawy*, pierwszy plan miasta opracowany i wydany przez PPWK.

45 lat temu, w 1960 r.

- ukazał się podręcznik *Kartografia ekonomiczna. Metody opracowania map gospodarczych* Lecha Ratajskiego i Bogodara Winida (wyd. 2 – 1963).

40 lat temu, w 1965 r.

- ukazała się *Polska. Mapa fizyczna* w skali 1:500 000, opracowana i wydana przez PPWK, popularna ścienna mapa szkolna, wielokrotnie wznawiana do 1995 r.

30 lat temu, w 1975 r.

- ukazał się *Atlas Warszawy*, zredagowany w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym, pierwszy polski kompleksowy atlas regionalny, poświęcony miastu.

20 lat temu, w 1985 r.

- ukazał się *Atlas Tatrzańskiego Parku Narodowego*, opracowany pod red. M. Klimaszewskiego i K. Trafasa w Instytucie Geografii UJ.
- Ukazał się *National Atlas of the Democratic Republic of Afghanistan*, atlas narodowy Afganistanu opracowany pod red. H. Górskiego i W. Mozolewskiej w Przedsiębiorstwie Eksportu Geodezji i Kartografii Geokart.

Warto tu zwrócić uwagę na znamienne koncentrację w tym roku jubileuszy odnoszących się do okresu bezpośrednio po zakończeniu II wojny światowej, kiedy to powstały w naszym kraju instytucje, których działalność rzutowała przez wiele lat na charakter i oblicze całej naszej powojennej kartografii aż po czasy najnowsze. Oby odbywające się z tej okazji uroczystości rocznicowe stały się także okazją do oceny dotychczasowego dorobku polskiej kartografii ostatniego 60-lecia i głębszej refleksji nad jej przyszłością.

Jerzy Ostrowski (Warszawa)

A JEDNAK Z ŁĄCZNIKIEM, czyli zamieszanie wokół pisowni niektórych nazw miejscowości w Polsce

Poprawna pisownia znakomitej większości nazw polskich miast, wsi, a także różnego rodzaju tzw. obiektów fizjograficznych nie stwarza ich użytkownikom, w tym również kartografom, jakichkolwiek problemów i nie wywołuje specjalnych emocji. Istnieje jednak grupa nazw, z którą mamy, zwłaszcza w ostatnich latach, znaczne problemy, czego przejawem jest różny sposób ich zapisu, często w stojących obok siebie publikacjach, w tym na mapach i planach miast. Chodzi mianowicie o nazwy złożone z dwóch członów (wyrazów), z których każdy jest rzeczownikiem, typu Bielsko-Biała, Busko-Zdrój, Kryłów-Kolonia lub Wrocław-Krzyki, w tym w szczególności o wywołujące najżywsze dyskusje nazwy naszych ponad dwudziestu uzdrowisk, w których drugi człon – „Zdrój” informuje o ich charakterze.

Już od pierwszych lat powojennych pisano takie nazwy z łącznikiem i taki właśnie zapis został „urzędowo” zatwierdzony i ogłoszony w 1957 roku, a potwierdzony i upowszechniony w znanym trzutomowym *Wykazie urzędowych nazw miejscowości w Polsce* (Warszawa 1980–1982). Ustalenie to budziło jednak, jako niezgodne z ogólnymi zasadami polskiej ortografii, zastrzeżenia znacznej części naszych językoznawców, w tym członków Komisji Ustalania Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych przy Prezesie Rady Ministrów (ostatnio przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji). Niektórzy, w tym prof. Jan Miodek w znanym i popularnym programie telewizyjnym „Ojczyzna polszczyzna”, twierdzili wręcz, że zalecenie pisania łącznika w nazwach „zdrójów” to ewidentna pomyłka ówczesnych decydentów i że należy się z niej bezwzględnie wycofać.

Zastrzeżenia te, nie poparte oficjalnymi wnioskami, nie miały jednak wpływu na respektowanie owej rzekomo błędnej decyzji i przez całe dziesięciolecie stosowano – także na mapach – choć niekiedy bez przekonania, ale prawomysłnie, ów dywiz w Łądku-Zdroju, Szczawnie-Zdroju itp.

Totalne zamieszanie zaczęło się w 1996 r. z chwilą, gdy został opublikowany, a następnie kilkakrotnie wznowiony w masowym nakładzie *Nowy słownik ortograficzny PWN z zasadami pisowni i interpunkcji* pod redakcją prof. Edwarda Polańskiego. Otóż w publikacji tej jednoznacznie zalecono, aby zestawienia typu Świeradów Zdrój, Łądek Zdrój i Kraków Płaszów, w których drugi człon pełni funkcję określenia członu pierwszego, miały pisownię rozdzielną bez łącznika, co poparto licznymi przykładami. Natomiast stosuje się łącznik, jeśli „nazwa składa się z dwu członów rzeczownikowych, które oznaczają dwie (...) względem siebie równorzędne miejscowości”, np. Konstancin-Jeziorna, Skarżysko-Kamienna. Skutek był taki, że jedni, w tym władze wielu miejscowości uzdrowiskowych oraz redaktorzy licznych wydawnictw, podporządkowały się tym zasadom, podpartym wszak autorytetem licznej gromady językoznawców – współautorów słownika i usunęli łączniki z nazw takich „Zdrójów”, często ponosząc znaczne koszty na zmianę drogowskazów, szyldów i tysięcy pieczętek. Ci którzy tak postąpili nie brali jednak pod uwagę, że nadal pozostaje w mocy stary, choć kontrowersyjny urzędowy zapis o stosowaniu w takich wypadkach łącznika. Znaczna część poważnych wydawców zachowała natomiast wstrzeźliwość i „ortodoksyjnie” posługiwała się oraz nadal posługuje nazwami Kudowa-Zdrój, Busko-Zdrój itp. Taki dualizm uwidocznił się zwłaszcza w kartografii, na stoiskach z mapami widzimy bowiem obok siebie tytuły *Okolice Łądku Zdroju*, *Busko Zdrój i okolice*, obok zaś *Kudowa-Zdrój*, *Duszniki-Zdrój*, *Polanica-Zdrój* itp.

Powyższą rozbieżność i związane z tym zamieszanie udało się zażegnać, przynajmniej formalnie, dopiero w ubiegłym roku, wskutek interwencji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, które w związku z przygotowywanym nowym *Wykazem urzędowych nazw miejscowości w Polsce*, zwróciło się o zajęcie stanowiska w sprawie stosowania lub pomijania łącznika do Rady Języka Polskiego przy prezydium PAN. Po burzliwych dyskusjach w specjalnej komisji, ostateczna decyzja Rady zapadła w maju 2004 r. i ma od tej pory moc obowiązującą. Zdecydowano, wbrew zaleceniom słownika PWN, że „z łącznikiem piszemy nazwy miejscowości, jeśli są złożone z dwóch lub więcej członów, które wspólnie identyfikują jednostkę administracyjną lub geograficzną, a więc miejscowość lub jej część, np. Bielsko-Biała, Krynica-Zdrój, Warszawa-Okęcie (...). Nie piszemy z łącznikiem nazw miejscowych, w których jeden z członów nazwy (przymiotnik) pozostaje w związku zgody z głównym członem nazwy (rzeczownikiem), np. Dąbrówka Nowa, Przewóz Stary, a także wtedy, kiedy pierwszym członem nazwy są wyrazy: Kolonia, Osada, Osiedle, np. Kolonia Ostrów, Osiedle Wilga (...)”. Powyższe ustalenia, utrzymujące jednoznacznie łącznik w nazwach typu Kudowa-Zdrój, uzupełnione są obszernym 7-punktowym uzasadnieniem, w którym m.in. stwierdzono, że nie da się szybko i jednoznacznie ustalić równorzędności lub podrzędności obu członów większości takich złożonych nazw.

Pełny tekst powyższej decyzji wraz z uzasadnieniami został opublikowany w „Komunikatach Rady Języka Polskiego przy prezydium PAN” (nr 14, 2004), a także zostanie wkrótce zacytowany w „Polskim Przeglądzie Kartograficznym”. W tym miejscu natomiast pozostaje na zakończenie stwierdzić, że rację mieli wszyscy ci, którzy „wytrwali wiernie przy łączniku”, pozostali zaś muszą się tej obowiązującej już prawie pół wieku urzędowej decyzji podporządkować. Zanim jednak nowe ustalenia dotrą do wszystkich, do których powinny, stan chaosu jeszcze jakiś czas potrwa – oby jak najkrócej.

Jerzy Ostrowski (Warszawa)